

"Brody-Lew" Inc., Brotherhood

CENTRAL BOARD IN NEW YORK

c/o Ukrainian National Home, 140-142 Second Avenue, N. Y. C.

БРАТСТВО ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКИМ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ,
ВДОВАМ І СИРОТАМ ТА „ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ”.

Нью Йорк 1959

diasporiana.org.ua

New York 1959

В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ

ХРЕСТ СЕРЕД ЛАНІВ УКРАЇНИ...

„В ДНІ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ“

Рік V. Зелені Свята 1959, Ч. 5

Видає Братство „Броди-Лев“, Інк.
в Нью Йорку.

Редагує Редакційна Колегія
Гол. редактор: Пантелеймон Шуган

Всі гроші й кореспонденцію висилати на адресу:
„Броди-Лев“, с/о У. Н. Дім, 140-42 Друга Еве.
Нью Йорк 3, Н. Й.

“ON MEMORIAL DAY”

Year V. No. 5.

Published by “Brody-Lew”, Inc.
Brotherhood in New York.

Editor P. SHUHAN.

Donations and correspondence
should be addressed to:

“Brody-Lew”, Inc., c/o Ukrainian National Home
140-42 Second Ave., New York 3, N. Y.

З М І С Т

Зеленосвяточне звернення Управи Братства	1
<i>В. Січинський</i> : Іван Мазепа і військова справа	2
<i>Максим Рильський</i> : О, Краю Мій	3
<i>Ярослав Герус</i> : Хрест серед ланів	4
<i>Ірина Ш. Шуварська</i> : І рушив цілий світ	4
<i>Лев Стеткевич</i> : Спомин	5
<i>Др. Симеон Федюк</i> : Трагедія під Полтавою і Броди	6
<i>Пантелеймон Шуган</i> : Поклін Могилам — Відродження Нації..	9
<i>В. Яворський</i> : Звіт голови Братства за 1958 рік	11
Жертводавці в 1958 році	13
Нам пишуть	18

Повообрана Управа на 1959 р.

Лев Стеткевич — голова,
Пантелеймон Шуган — міс-
тогорова і книговод, Микола
Андрейко — касієр, Богдан
Левицький — секретар кан-
целярії, Мирон Заліпський —
рекордовий секретар, Гриць
Яремчук — член Управи.

Контрольна Комісія:

Володимир Яворський — го-
лова, Мирон Залуцький —
секретар, Олекса Томашівсь-
кий — член.

Всім Організаціям, Підприємствам і Жертводавцям за їхні привіти і побажання, — як також оголошення в цьому журналі — найщирішу подяку висловлює —

УПРАВА БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ“

ЗЕЛЕНОСВЯТОЧНЕ ЗВЕРНЕННЯ УПРАВИ БРАТСТВА

„Іди, коню мій, скажи неньці старій, що я лежу у полі забитий...”

Пройшло вже 14 років. Матері очікують своїх синів, думками линути у чужину та вістки очікують. Може буйний вітер принесе з чужини вістку. Даремні сподівання, бо син упав у чистому полі, „у край зруба”... і не встане вже.

*„Візьми, мамо, піску жменю,
Посій його на каменю,
Як той пісок, мамо, зійде,
Тоді твій син з війни прийде”.*

14 довгих років... Багато могил вже й травою заросло й сліду по них не осталося.

Такі думки насуваються під Зелені Свята. Ціла природа віджила. Все вкрилось зеленим килимом. В цей час ми, українці, на Рідних Землях рік-у-рік віддавали поклін поляглим героям за кращу долю Батьківщини. День Зелених Свят усе був у нас днем звеличення героїв. Десятками, а то й сотнями кілометрів люди йшли на Лисоню, Вівся, Семиківці, Маківку, Львів, щоб скласти поклін героям.

Так було на Західних Українських Землях, бо на Східних ворог цього робити не давав.

Сьогодні вже ціла Україна, за словами нашого генія Т. Шевченка:

*„Бур'яном укрилась, цвіллю зацвіла
І в дупло холодне гадюк напустила”...*

У нас люди дивились на вояцькі могили не тільки як на пам'ятки нашого славного минулого, але щоб набратись нового духа до дальшої боротьби з окупантом. Молодь наша вчилась, за що боролись їхні батьки — за що вони вмирали. Виростали нові борці, виховані на світлих традиціях предків.

Всі вороги наші старались затерти й сліди нашого славного минулого. Москва не тільки, що нищить сліди нашого історичного минулого, затираючи сліди його, позначені могилами героїв, але, що гірше, затруєє большевицькою їддю душі молоді.

*„І могили мої милі
Москаль розриває...”*

Могили, свідок слави — минувшини москаль розорює. Базар, Крути — це сьогодні лиш символи, бо й сліду з їхніх могил не осталося. Хіба що потайки, щоб вороже око не доглянуло, батько

поведе сина десь у Карпатських лісах, або в Чорному лісі, і покаже йому малу могилку та розкаже, хто й за що в ній спочиває. Часом дівчина потайки посадить цвіти.

Усі народи світу віддають шану своїм героям. Чи маємо ми право, будучи народом поневоденим, забути про це. Засіяв наш страдальний народ своїми кістками всі побоевища другої світової війни. Є і по цей бік залізної заслони, як ось у Німеччині, Італії та Франції розкинені могили наших упавших воїнів. У багатьох місцях у чистому полі могили чорніють, а де кров текла козацькая — трава зеленіє.

Дорогі Земляки! Коли одержите це число „Однорівки”, пригадуйте. Поможіть здвигнути тривкі пам'ятки нашої минувшини. Вложіть у руку своєму синові доляра, хай він перешле його на Фонд Охорони Воєнних Могил і Допомоги Інвалідові. Хай Великий Дух Української Нації не опускає Ваших дітей та хоронить їх перед винародовленням.

За нами правда! Хай дрижить москаль, бо він у вічному страху.

З Ваших жертв відродиться наша молодь до Великого чину і виросте з крові Червона Калина — але не похилена — як символ відродження Нації.

Могила Борців за Волю України на українському цвинтарі в Коломиї.

В дні Зелених Свят відбувались церковні відправи, що згромаджували населення цілої Коломийської округи. Подібних могил було багато в Західних областях України. Всіх їх російсько-большевицькі окупанти знесли й нині сліду з них не залишилося.

ІВАН МАЗЕПА І ВІЙСЬКОВА СПРАВА

Величезна і різноманітна діяльність Великого Гетьмана (1687-1709) торкалася всіх галузів державного, економічного і культурного життя тодішньої України. Була вона незвичайно актуальною і у військових справах, але, на жаль, цих проблем мало торкалися дослідники та критики.

І. Мазепа передовсім виконав величезну організаційну працю, упорядкувавши адміністративні справи козацького війська. Удосконалюючи кадри і вишкіл війська, утворив цілий ряд нових охочекомонних і сердюцьких полків. Для того особливо дбав про освіту старшинського, командного складу, для чого в першу чергу розбудував Київську Академію і Чернігівську Колегію.

Яка освічена була ця українська старшина, свідчать свідчення чужинців. Наприклад Гольштинський посол в Петербурзі — Вебер, у своїх спогадах (Франкфурт 1720) писав про полковника Петра Апостола: „Хоч він ніколи не був закордоном, проте говорить дуже добре по латині, французьки, італійськи, німецьки, російськи та польськи і розуміється дуже добре на фортечній інженерії.” Не було рідкістю, коли український старшина знав, крім латинської мови, ще дві чи три інші чужі мови. Чужинці також подавали, що українські козаки були майстрами військової техніки, зокрема гарматної штуки і що „при них зайвим було наймати і утримувати окремих гарматчиків”, як це звичайно тоді водилось в іншому війську, зокрема польському, московському і навіть німецькому.

І. Мазепі належала також всебічна розбудова оборонних і офензивних засобів козацького війська, яка переводилася систематично, послідовно та в великому державному міриті.

Оборонно-військове будівництво особливо займало гетьмана і забирало найбільше коштів. Найперше гетьман підпирив акцію за доступ до Чорного Моря, як завітну ідею цілих українських поколінь. І. Мазепа ясно видів, що Туреччина і татари котилися до упадку і тому робив великі заходи до скріплення українського елемента на Причорномор'ї. Дбав він про корабельне будівництво, заохочуючи до того Запоріжжя. Відомо, що гетьман в 1696-1697 давав засоби для будови нових кораблів та Запоріжжі, за одними відомостями на 10 кораблів, за іншими — 30. Для вивіну-

Гетьман Іван Мазепа

вання цих кораблів посилав котвиці, вітрила, смолу, залізо і хлібні запаси для корабельних операцій. Будова морських і річних суден переводилася також в горішньому Дніпрі, головню в Трубацькому воевідстві. В квітні 1697 р. гетьмана повідомляли, що збудовано 70 морських кораблів і 500 річних човнів.

Для опановання Причорномор'я, І. Мазепа дбав також про фортифікаційні праці над Чорним і Озівським морями. Хоч російські історики приписували це „геніяльності” Петра І, але залишається фактом, що ті фортифікації провадилися українськими засобами і руками, за проектами українських або тих чужинців, що перебували на службі гетьмана. Особливо відзначився військовий інженер Адам Зернікав, що по закінченні Університету в Єні, удосконалював свої знання в Лондоні, Парижі, Римі, Відні та Празі. Був він на гетьманській службі в рр. 1680-1691 і тоді написав твір „Що потрібне є до оборони та крі-

пости" та велику працю у 8-ох книжках про будови фортець. Йому належали також проекти фортець на Україні „по голяндському способу й новій методі", та пляни оборони Києва 1681 р.

Іншим військовим інженером був Антоній Ляваль, що в 1697 р. побудував фортецю Павлопіль коло Таганрогу. Рідка книга Й. Г. Корба „Diamium" 1700 р. подає рисунки, пляни і загальні вигляди фортець над Озівським Морем — Озів, Павлопіль, Мінс, Таганрог, що фігурують як „Civitas Cossacorum".

Другою важливою будівельною чинністю І. Мазепи було скріплення і розбудова фортечних споруд вздовж московського кордону. Подорожники-чужинці, як П. Алепський 1656 р., А. Маєрберг 1661 р., данський посол Юль Юст 1711 р., переїзжаючи з Московщини на Україну, власне відмічали ті укріплення, зокрема Сівськ, Путивль, Нішень і це їх чимало дивувало.

Також т. зв. „Стара Білгородська лінія" укріплення, через міста Охтирка-Білгород-Новий-Оскіл-Острогорськ, підтримувалося гетьманським урядом.

Найбільше значення для опанування північного побережжя Чорного моря мала т. зв. „Нова українська лінія", що фігурує під цією назвою у всіх тогочасних європейських мапах. Ця „Українська

лінія" була, започаткована І. Мазепою, йшла від Дніпра по річці Орелі, Самарі до Ізюма. Центральним укріпленням був „Богородицький Городок" над річкою Самарою. Згодом це укріплення звалось „Новоселиця", а в 1794 р., по зруйнуванні Запоріжської Січі", російський уряд, на глум і зневагу українцям, переіменував Новоселицю на „Новомосковськ"...

Великі фортифікаційні праці провадилися у центральній Україні, зокрема укріплення Батурина і Києва. Лише оборонні мури Київської Печерської Лаври, коштували І. Мазепі 1 мільйон золотих, як це свідчила козацька старшина на т. зв. Бендерській Комісії 1709 р.

Печерська фортеця, з мурами коло 1 кілом. довжини, в свій час відіграла велику роль, як опірна база при здобуванні Чорноморського побережжя. Вона запобігла наступу турків і татар в глибину України, зберегла цілість Києва.

Залишається також безсумнівним, що по здобутті Чорноморського побережжя українським козацьким військом, найбільше скористав з того саме український нарід. А навіть новіша колонізація Степової України, не зважаючи на всі перешкоди російського уряду, все таки закінчилася перевагою українського елементу.

О, КРАЮ МІЙ...

*О, краю мій! Вечірньої години,
Коли в полях смутна лягає мла,
До тебе серце, як дитина лине,
І кволі руки ніби два крила,
У далеч простираються незриму,
У молодості землю несходиму.*

*Там по обніжках, сивим полинем
І медовою кашкою порослих,
Блукали ми бувало день за днем,
Забувши і про їжу, і про послух,
Свавольні діти... З них до сивини
Один дожив — умерли всі вони!*

*Там першу радість, і страждання перше
Довірили навчався я приймать.
Там рідну пісню слухав я, завмерши,
Щоб і самому стиха заспівать.
Там воду пив із джерела дзвінкого.
О, хоч би раз припасти ще до нього!*

*Берега там у шиби заглядала,
Коли я, хлопчик, спочивать лягав,
І зірка та, що світ мій осіяла,
Цвіла, мов квітка між небесних трав.
І стерегла дитину від напасти...
Настане скоро їй пора упасти!*

*Там солов'ями рідний гай співав —
Тремтіла кожна гілка солов'їно! —
Там білий між деревами рукав
Майнув колись одну лише хвилину
І для очей в одну хвилину зник,
Щоб у душі зостатися навік.*

Максим Рильський

ХРЕСТ СЕРЕД ЛАНІВ...

Дерев'яний, збитий з дощок хрест серед пшеничного лану. На хресті переплетений терням віночок з пільного квіття. Колись була ще на ньому стрілецька шапка — мазепинка. Але треба було зняти...

— А чому це, мамо, треба було зняти татову шапку з хреста? — питав її найстарший син, коли приходили молитися.

— Щоб ворога в очі не кололо, дитинко — відповідала.

— А чому мазепинка ворога в очі колола? — питала дитина далі.

— Цить дитино, не питай — говорила скорботно, втираючи сльози, мати. — Коли підростеш — знатимеш.

— А чи, коли підросту, теж носитиму таку мазепинку, як тато носив? — питала дитина.

— Будеш дитино, будеш, коли прийде на це час.

Росли діти і дізнавались, кого мазепинка в очі колола, і чому колола. І настав час, коли прийшлося хлопцеві взяти її на голову. Бо треба було. Збиралась молодь в мазепинках, гуртувалась разом. А щоб ворога в очі не кололо, збирались ночами по полях, по лісах...

Загорілись стирти, палали поміщицькі двори, лунали постріли...

Заповнювались в'язниці, просякала земля кров'ю дітей своїх. Плакали матері, радів ворог, думаючи, що вдалось приборкати ненависних „гайдамаків”. Та недовга була його радість. Знову рясними спалахами загорілись і земля і небо. Зірвались причасні за межами сталеві потвори: одні з ломаними хрестами, другі з червоними зірками на тулубищах. Спорили землю, сплюндрували хліб святий на полях.

І знову пішов молодий люд з мазепинками на буйних головах у ліси. Пішов і її найстарший, хоч молоду дружину з малими дітьми залишати прийшлося. Пішов — бо треба було. А коли, працюючись, гладив сина по русавій голівці, той знову питав у батька:

— А коли, тату, я матиму таку мазепинку?

І знову мовив синові батько:

— Матимеш, синку, коли виростеш, коли треба буде взяти її на голову.

І пішов, не вернувся.

Поломали залізні потвори дерев'яного хреста серед пшеничного лану. Не дозволив новий ворог іншого поставити. Але місце зосталось. І приходять до нього, до того святого місця малі внучата з бабусею молитися: за батька, за дідуня, за всіх тих, що, з мазепинками на головах, ішли Україну відвойовувати.

І РУШИВ ЦІЛИЙ СВІТ ІЗ КОРОГВАМИ

*Від шепоту і спати ще не хоче;
молитва матері в листки беріз
і болем до ікони. — Чудотворна
дівчині глянула спокійно в очі.
І хор промінням голубинь вгорі,
вінками огники землі поверне.*

*І затихає шепіт; на дорогу
виводить Мати Божа. Золотий,
блідую рожею в покрову, місяць,
цвітує небо — дерево розлоге
й до гір притулені хати
і ліс... і на могилі хрестик висох.*

*Дзвіночками озвалася поляна
на віддих Богородиці, й рука
свята Її на квіти показала;
і запліта дівчина букви сині
у зорі золотім, як налякав
нечистих духом, і не прочитали
під висохшим хрестом, квітками: „Тато”.
Від обрію до стіп Марії, — час
і рушив цілий світ із корогвами, —
зближається, співа, й хрести сіяти
у ранню млу підносяться; тремтять,
(збудилась), у молитві руки мами.*

Ірина Ш. Шуварська

СПОМИН

Присвячений воякам запасного полевого Куреня, що впали 15 років тому у селі Куткір

1. 7. 1944 р. цілий запасний Курінь в силі п'ятисотень, зі станції Нейгамлер від'їжджає в напрямі на схід, щоб доповнити вишкіл і опісля — евентуальні втрати Дивізії.

Стрільці веселі, співають і жартують, у всіх радісні й усміхнені лица, бо від'їжджають на Рідні Землі.

Німецькі піски й щоденна бруква всім надочутили. 1. 7. 1944 поїзд слимачиним ходом в'їжджає на станцію Городок. Станція повна людей, що хотіли б побачити й поговорити зі своїми хлопцями. Матері хотіли б ще в останнє поблагословити своїх синів у незнану путь. Пісні притихли. Однак, поїзд не задержується і повільно минає стацію.

Раптом пронісся розпачливий крик матері: „Миханьку, Миханьку“, а з поїзду — голосне „мамо“. Мати біжить вздовж залізничної колії з пачкою і вже тільки здалека чути її голос: „Миханьку“. Закони війни сильніші за особисті почування...

Миханько, це тільки одно звено у великій воєнній машині.

Перша сотня розташувалась у селі Куткір. Два тижні життя йде нормальним військовим способом. Фронт понад 30 км., йде повним темпом боєвий вишкіл і рівночасно приходять рекрути, як доповнення до евентуальних втрат. Всіх їх командування розміщує в забудованнях фільварку під командою бувшого С. Стрільця Кравса із Самбора.

Так було до 17-го липня. Цього дня, як звичайно, ранком о сьомій годині, на площі села збірка 1-ої сотні до вправ. Сотня вишикувалась на площі у дві лави й жде на свого сотенного. Раптом на станції і вздовж залізничної дороги вибухи. Ніхто не знає, що сталося, чейже боєва лінія далеко, а тут раптом огонь артилерії. Спочатку тільки яких 1/2 км. від села вздовж залізничної дороги. Ніхто не знає, що сталося... За хвилинку артилерійський огонь переноситься на село. Вже й відізнались ворожі скоростріли, а за хвилину в село в'їжджають ворожі панцери. Сотня не приготувана до бою, бо й острих набоїв немає, а лиш „сліпі“. Загальна паніка й втеча через ріку Полтву. Несамовитий образ: серед гуку й вибухів

тільки чути голос місцевого селянина, збожеволілого, що пригадав собі ще австрійську команду.

Відбувається жахливе полювання на поодиноких людей. Попав у полон цілий відділ рекрутів, разом зі своїм командантом Кравсом. Розбитки збираються в околиці села Козлів і команда Куреня заряджує поспішний відворот на Львів-Самбір. Рештка з великого Куреня в 10 год. вечора поспішним маршем, попри будинок великого театру йде в останнє вулицями княжого міста Льва. Населення залягло вулиці, щоб попрощати своїх хлопців. У всіх сумні, пригноблені лица. Раптом підступає до мене з напитком і хлібом львов'янин і, на польській мові, звертається до мене, щоб я випив і поділився зі стрільцями. Коли побачив моє вагання, сказав: „Нех пан піє, то не трукізна. Я розумем, що то война, бо сам билем і нема powodu цешисьє, бо пшиходзі найгорши наш вруг“.

І залишили ми Рідний Львів молодими, а пройшло вже довгих 15 років і чи вернемо бодай старцями, щоб зложити поклін тим товаришам, що впали за свою Землю.

Лев Стеткевич

*Пам'ятник сл. п. Ганни В. Совачевої
у Абонданті, Франція.*

ТРАГЕДІЯ ПІД ПОЛТАВОЮ І БРОДИ

*„Коли Ви вмирали,
Вам дзвони не грали.
Ніхто не заплакав за Вами...”*
(Народня пісня)

У дні Зелених Свят наші думки мимоволі переносяться на рідні землі, до історичних подій, що би помянути тих, які в який-небудь спосіб відійшли від нас на другий світ, а головню згадуємо усіх тих, що своєю кров'ю, життям і працею засвідчили свою найбільшу любов до нашої Батьківщини-України.

Цьогорічні Зелені Свята мають надзвичайне значення для українського народу, бо цього року святкуємо 250-літню річницю бою під Полтавою.

Гетьман Іван Мазепа прекрасно орієнтувався у міжнародній політиці і дипломатії, тому прийшов до переконання, що самотній народ, який може подати помічну руку у його замірах, це Швеція, і з тої причини заключив тайний союз з її королем, Карлом XII. На жаль не судилося віднести перемоги і скинути ганебне, вороже ярмо. З багатьох причин, а головню тактичних потягнень самого шведського короля, обидва під Полтавою понесли поразку (27. 6. 1709 р.), яка у своїх наслідках стала трагедією, не тільки для України, але також для західного світу, бо Москва вросла в силу насильним загарбанням українських земель і закріпощенням народу. Швеція була змушена опустити побережжя Балтійського Моря.

Трагедія програної під Полтавою зродила дуже багато сумних наслідків для нашої нації, як знесення Гетьманщини, зруйнування Запорозької Січі та цілковитого закріпощення широких, українських мас, чого завершенням був закон Валуєва про заборону писати і говорити рідною мовою. У наслідок чого національна свідомість була знищена, а по часті приспана і українське населення було зіпхнуте до темної — етнографічної маси.

Цілковита поразка Першої Дивізії під Бродами являється тільки одним із звен цілого ланцюга прерізних національних неудах, яких матерією була трагедія під Полтавою. Цього року обходимо 15-ту річницю тої дуже сумної події. Ми думками переносимося на побоєвище, укриті трупами синів української нації. Тисячі попали у по-

лон, бо не було можливості перервати тісного перстеня оточення большевицької навали. Невелика частина, що вийшла живими, зголосилася до УПА, а останки пробившись крізь вороже оточення, подалась на захід до запасних частин Дивізії і розпочала найновішу, військову еміграцію.

У Дні Зелених Свят ми згадуємо усіх тих наших друзів, які погинули на полі слави на рідних, золотистих ланах, у лапетах НКВД, або на каторгах у Сибірі і мимоволі насуваються думки, чи була доцільною так велика жертва для України? Пригадуються слова одного з найбільших, еспанських філософів, Ортега і Гассет, який голосив своїм землякам, що „всьяке протисторичне потягнення носить у собі зародок самовбивства”. Вдумуючись докладно у значення тих слів, з перспективи 15 літ, можемо ясно ствердити, що коли б ми тільки осталися нікими свідками цілковитого розграблення і руйнування нашої рідної Батьківщини, ми на віки були би погребали нашу військову традицію. Подібно як перед чверть тисячліття, старенький 77-літній Гетьман, Іван Мазепа ані на хвилику не завагався виступити збройно проти свого найлютішого ворога. Так само ми перед 15 літами взяли зброю, хоч давав нам її наш жорстокий окупант, бо ніхто інший нам її не оферував. Практика визвольних змагань інших народів наглядно вказує, що зі зброєю у руках у найбільшого загарбника можна вибороти собі свободу і незалежність, а без неї навіть дарована держава розсиплеться.

Тепер ми можемо з історичної перспективи перевести певну паралелю між двома трагедіями. Ми ствердили, що передумови були ті самі, війна західного світу зі східним дисполтизмом.

Коли цар, Петро І-ий одержав вістку, що Гетьман Мазепа разом зі своїм союзником, Карлом XII відбилися від погоні його військ і прибули на турецьку територію, де розложили табор недалеко Бендер, його лють не знала границь. Він сейчас вислав послів до турецького султана із жаданням видачі гетьмана Мазепи і його племінника, Войнаровського, обіцяючи йому за цю прислугу дуже великого хабаря, 300 тисяч таларів. Однак послаи повернули з відмовною відповіддю, як це описує принц Максиміліан Емануїл у своїх „ре-

ляціях": „Не знайшли (царські послы) при турецькому дворі жодного схвалення, бо там не вважали цього домагання за важливе, щоби таку особу, себто гетьмана Мазепу, видати, який так ревно дбав про волю свого народу, перетерпів так багато переслідувань тому, що зі своїми підвладними не захотів понижатися під московським ярмом, а змушений був від такого втікати та шукати вперше королівської, а тепер турецької охорони". Далше принц стверджує, що султан сказав оці слова царським післанцям: „Що не думають (турки) і це також не гідне було б з турецькими законами, відмовляти охорони особі, яка її по справедливості шукає." Однак цар не обмежився тільки до гетьмана, але старався усіх захопити у свої лапети, застосовуючи різні методи. Племянника Войнаровського схопили царські агенти у Гамбурзі, а Грицька Герцика заарештувала польська поліція у Варшаві.

По трьох місяцях бендерська еміграція переживала новий біль і їх серця огорнула велика жалоба, бо їх володар, їх батько і вождь, нічю з 2 на 3 жовтня закінчив своє життя. Учасники бою під Полтавою і його найближчі співпрацівники зуміли належно оцінити його надзвичайно великі заслуги для українського народу. Іван Мазепа, як національний Мойсей, 22 роки підчас свого гетьманування, тільки для народу і його нащадків трудився. Будучи уже у старшому віці (около 77 літ), він рішився ще за свого життя вибороти Україні цілковиту незалежність і самостійність і, коли наспіла хвилина, він повів козацтво до бою. Встоятися не було сили. Подався на еміграцію, леліючи у своєму серці надію на скорий поворот, щоби докінчити розпочате діло. На жаль смерть перервала нитку його життя. З тої причини козацтво під Бендерами рішилося поховати його як найбільше святочно, висказуючи свою надмірно, синівську любов і пошану. Тому то не поховали його у селі Варниці, де знаходився табор, але з великими почестями перевезли його труну до міста Галацу, коло гирла Дунаю. Вкоротці спостерегли, що він своєю працею і терпіннями заслужив собі на ще більшу величаву пошану, тому вийняли труну з Галацу і святочно перевезли до Яс, де прибув шведський король, Карло XII, висказуючи свою лицарскість і віддаючи останній вояцький салют своєму найвірнішому союзникові, знищеному анатемою московської православної церкви, найжорстокіше оплюгавленому

царською пропагандою і цілковито знеславленому найбільшою злобою Петра І-го.

Оттакі то сумні роздумування насуваються у Дні Зелених Свят і мимоволі пригадуються сумні наслідки розбиття одинокої, зорганізованої, військової, одиниці, Дивізії „Галичина" під Бродами. Справді її перейменовано на 1-шу Дивізію Української Армії, іменуючи її командиром ген. поруч. Павла Шандрука, однак уже не довелося повернутися на рідні землі. На передодні капітуляції Німеччини вона зводила бої у пол. Австрії, де прийшов наказ про капітуляцію. З полудня насувала армія Тіта, яка старалася захопити Дивізію, однак вона щасливо відбилася, вмащеровуючи до англійської зони на терені Австрії і піддалася англійській команді, що усіх перевезла до середущої Італії, місцевості Белярії, в околиці міста Ріміні.

Подібно як перед чверть тисячліття, новий, некоронований цар на кремлівському престолі Сталін одержав звідомлення, що Українська Армія щасливо відбилася перед його військом під Фельдбахом, війська Тіта також не зуміли її захопити і англійці примістили її у серці Італії, недалеко Ріміні. Його лють не була меншою як царя Петра І-го. Сейчас покликав до себе ген. Михайлова, як то він особисто хвалився і дав йому припоручення за всяку ціну перевезти українських „ребят" на „родіну". Ми згадували про великодушну поставу султана, який не дався підкупити ніякою ціною, щоби видати гетьмана Мазепу та його співробітників, однак ситуація для рімінського табору була по prostu катастрофальною, бо Англія, як союзниця Советів, по часті мусіла узгляднювати їхні домагання. Коли ген. Михайлов прибув до Ріміні, англійська військова команда дала йому вільну руку. Впрочім, який інтерес вони мали в тім, щоби за дармо виживляти около 10 тисяч українських, к. вояків? З початку він старався презирними намовами звербувати на „родіну", а коли то не удалося, домігся у англійців перебрати адміністрацію табору, яке мало відбутися урочиство дня 25 серпня 1945 року. Того дня була гарна, літня погода і сонце, неначе голубило таборовиків своїми проміннями, однак у серцях була тривога, бо, коли б Совети перебрати управу табору, ситуація ставала цілковито безвихідньою. Сталось диво, коли репатріяційна комісія приближалася до брами, на неї посипався град усяких камінюк та різних предметів від кілька тисячної товпи і вона з соромом мусіла відступати

і уже більше не показуватися. Перший таборовий тижневик, що у той момент народжувався, у передмові до 1-го числа (4. 9. 1945) писав слідуюче: „Сим, для нашої редакції переломовим та історичним днем, була подія 25. 8. 1945 року. В тім дні наше козацтво сказало грімкі та рішучі слова: — Досить вже того...”

„Кілька годин пізніше було можна бачити слези в очах кілька тисяч козаків, коли вивозили їх провідників. Однак, коли ми придивлялися ліпше тим, що плакали, то ствердили, що то не були звичайні — жіночі слези, — то були слези завзята і витривалості, віри та єдності, як за часів Богдана Хмельницького”.

Ми навели слова табової газети „Українського Козака”, які наглядно вказують про рішучість і завзяття табового стрілецтва, подібно, як тому чверть тисячліття під Бендерами.

На жаль ми уже жадного союзника не мали і здавалося, що цілий світ про нас забув, а большевики розгорнули як найбільшу пропаганду проти Української Армії, тільки на те, щоби її дістати у свої руки. Можна сміло твердити, що тіль-

ки Провидіння Боже уратувало рiмiнський табор від долі власовців, а крім цього велику заслугу мають: Преосвященний Кир Іван Бучко, як також канадiйські і американські українці.

У дні Зелених Свят тисячі сердець на чужині переносяться у своїх думках до них, і говорять: „Спить друзі спокійно, нехай рідна земля буде пером, не далекий той час, коли повернемо до Вас і не повторяться ні Полтава, ні Броди, ми зі зброєю у руках зуміємо вибороти Незалежну і Соборну Українську Державу”.

ПОДЯКА

Управа Б-ва „Броди-Лев” складає п. Инж. Александрові Климкові найсердечнішу подяку за безіntересовне артистичне виконання проєкту Різдвяних побажань 1958 року.

УПРАВА

ПРИЛЮДНІ ЗБІРКИ В НЮ ЙОРКУ І МЕТРОПОЛІІ 1958 Р.

в день Зелених Свят і Першого Листопада з рамени „Броди-Лев”

З великою присмністю нотуємо й то не перший раз за нашого 8-ми річного існування, що в Нью-Йорку і Метрополії прилюдні збірки на УВІнвалідів, Вдів і Сиріт, як також на Охорону Воєнних Могил, дають дуже гарні рубрики в нашій праці, а з ще більшою присмністю приходить нам сердечно дякувати нашим співжителям за їхнє щире і жертвенне українське серце на так пекучі потреби, на які пересилає наше Братство. Зокрема радіємо і гордимися, що до тих збірок виходять цілі когорти збірщиків і збирщиків, коли тільки їх запросимо. В інших містах не вичитуємо таких збірок, бо в них немає таких збірщиків.

Майже під усіма нашими церквами переведено збірки в день Зе-

лених Свят і вони дали суму 512.69 дол. Збирали слідуочі люди доброї волі: Пані: Анна Секрета, Слава Салик, Ірена Добчевська з внучкою, Ірена Навроцька, Анна Процик, Ольга Пельц, Мирослава Осідач, Анна Середа, Володимира Падох, Ольга Васійчук, Марія Зеленська. Панове: Богдан Левицький, Степан Салик, Микола Андрейко, Андрій Лесів, Микола Богдан, Мирон Заліпський, Володимир Процик, Михайло Белендюк, Петро Марченко, Микола Миськів, Зенон Максимів, Роман Іваницький, Мирон Залуцький і Григорій Яремчук.

Такі самі збірки відбулися в Листопадові Дні й вони дали 456.09 дол. Збирали: Жіноцтво Самостійного Золотого Хреста, Пласт, та інші організації. Пані:

Оля Колосій, Нуся Куріца, Леся Гурик, Оріся Петріна, Ірена і Марта Готович, Лідія Белендюк, Анна Цап, Стефанія Френке, Марія Стефанишин, Анна Секрета, Емілія Козіцька, Ірена Голюка, та Серафима Рекшинська. Панове: Михась Колосій, Григорій Яремчук, Володимир Гриньох, Петро Кіра, Іван Юськевич, О. Томашівський, Богдан Ковальський, Осип Стефанишин, Михайло Белендюк, Роман Іваницький, Володимир Яворський, Степан Салик, Мирон Заліпський, Мирон Залуцький, Степан Селешко, Микола Андрейко, Володимир Богачевський та Пантелеймон Шуган.

Всім Вельмишановним Збірщикам і Збірщикам гарненьке „Спасибі” від Управи Братства „Броди-Лев”.

ПОКЛІН МОГИЛАМ — ВІДРОДЖЕННЯ НАЦІЇ

По всенькій Україні, від непам'ятних літ, а далше вже й за княжих чи козацьких часів, широкі степи України були вкриті мовчазними свідками нашої історії. Ці мовчазні свідки — це могили борців наших: „за тихі води — за ясні зорі“, „за люд хрищений — за мир веселий“ та за „козацькі вольності“.

Україну нападали і грабували всілякого роду грабіжники, то половці, то печеніги, то татарва, то ляхи, а далше північний дикун — москвин. З усіма тими напасниками-грабіжниками була змушена Україна боротися і в обороні Її, мусіла приносити в жертві кров і життя. І для того то по буйнотравій степовій рівнині України людське око могло спочити на отих маєстатичних свідках слави — могилах. Ці свідки слави минушини наповняли людські серця і душі хотінням і завзяттям: жити, боротись, співати й вмирати „за самостійне життя наше і наших дітей, за Батьківщину нашу“. Ці свідки слави минушини наповняли душі нашого народу романтикою, а зокрема наших літописців. І, коли перейдемо нашу написану історію — від Святослава Завойовника, почерез Богдана Хмельницького та Івана Мазепу, то вже так самі століття, як і історія карбували в книгу битія українського народу лицарську відвагу і героїзм свідомої жертви: „За Україну — за Її волю, за честь і славу, за народ!“ Свідомість принесеної жертви — перетворила давню романтику на щось нового, небуденного, високовзнесеного духом і висказаного вогненним словом: „Збудуй те, що ми будували своєю смертю!“

Про переможний бій, в якому загинув наказний гетьман Михайло Кричевський з Радзивилом на границях України, так сказав Юрій Липа:

*... Були безсмертні ті, хто боронив,
були живі, ці мертві на кордоні...*

І, коли знявся пожар української національної революції в 1917-20 роках, то треба це завдячувати тільки отому одуховленому українському романтизмові, що після стільки довгих десятиків літ, чи пак двох століть, національного і соціального поневолення, захоронив в жилах українського народу здорову кров, та здорову думку до самостійного життя, та кинув на барикади цієї революції куди-найкращих синів, щоби довершити акти Визвольного Зриву і закріпити відродження нації. І хоч в часі цього Визвольного Зриву наш народ зводив титанічні бої, а зводив він їх аж на трьох

Могила сл. п. Адмір. В. Савченко-Більського

фронтах серед голоду, холоду і тифу, то таки „встоятись не було сили...“ Наш народ попав знову під колеса невимомимої історії. Залишились по всенькій Україні знову... могили. Але принесена нашим народом жертва крові і життя — зродила нові ідеї, нові пориви-хотіння та нові типи людей. Жертва крові зродила нові ідеали, що повалили чужу духовість з традицією п'яних століть поневолення і ці ідеали присвічували і присвічують ще й сьогодні нашим борцям за повне визволення нашої нації.

Визвольні Змагання з 1917-20 років — це б а г р я н і р о к и нашої високої політичної школи, з досвідом якої ми пішли в мандрівку дальших немилосердних років. Цей досвід коштував нам незлічимі могили знаних і незнаних борців у формі заплати за визбуття духа рабства, а ліси скромних хрестів задокументували нав'язання до тягlosti наших історичних традицій.

Україна, опинившись під окупантами, дорого платила „дань“. Під большевиками в час колективізації вигинули мільйони з голоду, а тисячі інтелектів розстріляно в застінках НКВД, чи на вивозах в далеких тайгах Сибіру.

Та вже найтяжчими ударами були по нашому народові, коли червоний кат сягнув по життя Симона Петлюри, Головного Отамана Українських Збройних Сил та по життя Євгена Коновальця, Вождя Українських Націоналістів.

Могили Двох Вождів, але однієї ідеї, знаходяться: в Парижі — Симона Петлюри, в Роттердамі — Євгена Коновальця. Перша, символ жертви того, хто своєю смертю з рук червоної Москви, зводив до спільного знаменника єдності українського серця, думки і чину, — друга, як символ жертви то-

Наш вінець на могилах в Австрії.

го, хто оформив духове і політичне відродження, доконав і проводив ним.

Здавалося, що оці дві могили наших Двох Вождів, сповнять міру, сповнять і довершать жертву!

Та прийшли знову криваві роки на нашої Срібній Землі, де за незалежність її, немало потекло гарячої крові, та й немало Тисою попливло трупів героїв, а карпатські верховини-полонини — червоніли від крові улюблених її синів.

*„А Тисою пливуть трупи,
Серце тріскає з розпуки”.*

Події на Карпатській Україні попередили Другу Світову Війну, що її жертви для нас в 1939-45 роках перевищили всі жертви, які може до тих пор український народ поносив. Україна була в тих скажених роках плацдармом воєнних подій, серед яких ні один, ні другий окупант не щадив українського народу і цим робом спричинював дуже криваві рани і болючі рани на українському тілі. Часи цих двох окупантів є замало назвати часами людодійства, коли додати до нього ще й ті оргії, що їх вони виробляли з нашим народом. Це були повторилися часи татарського лихоліття, де народ мусів організовано виступати проти обох окупантів в рядах УПА і захищати себе, своїх дітей і майно. Наслідків такого звірства не треба було довго ждати, бо тюрми, розстріли, шибениці, концентраки з дня на день наповнялися, а могили... могили зростали!

Могили зростали також в той час, коли наша українська Дивізія „Галичина” вперше після 24-ох років тяжкої окупації червоних, могла збройно помірятися з ними в околицях Бродів та Золочева, а згодом і в Австрії на відтинках — Гляйхенберг - Бірбавм - Фельдбах - Сант Стефан і т. д.

Кривавий був баянс наших Визвольних Змагань 1917-20 років, а ще більше кривавим був він у Другу Світову Війну. Не одну піраміду могил, але гори таких пірамід можна би налічити, а всі вони свідчать про безперерйні стремління до Самостійности і Незалежности Нашого Народу й Нашої Держави! Ці піраміди — свідки наших відовічних стремлінь і змагань, говорять нам і будуть говорити нашим нащадкам, що нашому народові доти не буде спочинку, доки в його Власній Державі не буде Власного Проводу, Суду і Церкви, а, щоби це було, то треба: вірити, боротися та перемогти!

І Юрій Липа на ці обставини сказав таке:
*„Я смертю вирізьбив; ти встань і прочитай:
Одне святе є в світі — кров людей хоробрих.
Одні живуть могили — вірних Батьківщині!”.*

Пантелеймон Шуган

Пам'ятник Україн. Воєнним Жертвам в Німеччині

З ДІЯЛЬНОСТІ БРАТСТВА:

Сотн. Вол. Яворський

ЗВІТ ГОЛОВИ БРАТСТВА ЗА 1958 РІК

Високоповажані Панове — Дорогі Друзі!

На сам початок мого звіту за час минулої каденції, себто від 16 лютого 1958 року, позвольте Вам подати коротеньке пояснення, чому ці наші Загальні Збори відбуваються щойно сьогодні.

Багатьом з Вас відомо, що наш друг — невтомний фінансовий референт Гриць Яремчук — несподівано захворів на серцеву недугу.

Дякувати Богу, його стан зараз поліпшився. Надіймося і бажаймо йому, щоб він скоро повернувся до повного здоров'я. Думаю, що вишлемо йому від наших Загальних Зборів щиро-сердечне привітання з побажанням скорого повороту до здоров'я і до нас.

Дальше дозвольте мені зложити заяву та запевнення, що в дальшій своїм звіті — висловлюючи свої певні критичні погляди-оцінку нашої праці та внутрішньої співпраці — матиму на думці критику виключно конструктивного характеру.

Без спеціального патосу й переборщення цілком сміло можу ствердити і заявити про наш дальший зріст і розвиток. Це Вам постараюся зілюструвати деякими цифрами, які недвозначно доказують, що наше Братство не тільки існує — воно росте-розвивається і чимраз далі набирає більше довір'я-симпатій серед нашого громадянства — з року в рік набирає більше прав на громадянство в нашій Українсько-Американській спільноті.

Візьмім під увагу розгляд приросту нашого членства:

		дол.
В 1952		112.00
1953	47	159.00
1954	40	191.00
1955	44	190.00
1956	27	272.00
1957	79	439.00
1958	300	672.00

Я вважаю це імпазантним зростом, коли взяти під увагу, що ніякої кампанії за приєднання членів ми ще дотепер не розгортали. Люди просто самі до нас голосяться — присилають декілька доларів на членську вкладку з проханням прийняти їх в наші члени.

А що буде, як ми таку кампанію приєднання членів розвинемо? Не хочу бути завеликим оптимістом, але вірю, що до 1-2 років ми можемо збільшити наше членство до 1.000. Візьмім тільки половину 500 членів, хай вони заплатять свою членську вкладку, тоді ми вже маємо на адміністрацію 3.000 доларів. Наше Братство є і надалі членом УККА, ЗУАДК-у і Об'єднаного Комітету міста Нью-Йорку, куди щорічно платить свої членські зобов'язання.

В минулій каденції переведено 2 збірки під всіми українськими церквами в Нью-Йорку:

1) Зелені Свята	512.69
2) Листопадава	456.09
Разом	968.78

В дні Зелених Свят випущено одноднівку, цим разом на 56 сторінок. Перший раз зібрано фонди за оголошення, які зайняли 13 ст., а дали приходу понад 500.00 дол.

Тому, що наша одноднівка розходиться по Америці і Канаді, треба буде старатися зібрати оголошення від усіх наших фірм та організацій. Може дійдемо до того, що будемо одноднівку видавати виключно фондами, зібраними з оголошень. Дай Боже!

За одноднівку досі одержали 2.200 дол. — пожертви ще далі приходять. Уважаю, що сам тираж, розмір і зміст одноднівки ще раз доказує чимало цікавих досягнень праці і що Братство з кожним роком набирає більшого розмаху. Думаю, що це є моральний і матеріальний успіх, яким можемо поділитися і гордитися всі разом. Тут яскравий примір співпраці — засідали, обговорювали, дискутували, запалювалися і на зміну знову охолоджувалися — а потім знову..., але вкінці кінців одноднівка вийшла і я думаю, що це велика заслуга усіх членів Управи і тих, які їй у тій баталії допомагали як могли.

Не смію не згадати, що перший раз „Вісті” 1. У. Д. помістили проповідь о. отамана Ковалюка з нотаткою: „з Одноднівки Братства „Броди-Лев”, а також звіт бувшого голови П. Шугана. Про появу одноднівки „Свобода” помістила в Українській Хроніці згадку, яку я подав редакції. Для

багатьох з Вас буде новиною, що українсько-советський літературний журнал „Жовтень”, що виходить в Києві, за місяць липень 1958 р. „удостоївся” і нас і нашу одноднівку згадав „не злим тихим словом”. Видно, що ми є їм сіллю в оці — тому нам є ще одна причина радіти і гордитися, що ми набираємо розголосу і по той бік залізної занавіси. Все таки хтось з наших земляків там прочитає і дійде до переконання, що Ідея не загинула, а живе.

Чи це не сила, що ми зібралися, люди з різних Земель України — різних віроісповідувань, різних політичних поглядів. Одні: бувші військові; другі: які навіть порошу не нюхали, але всі ми знайшли спільний знаменник — одну мову, щоб робити благородне діло. Тут наша сила і запорука успішної будучини і тому зімкнім наші ряди ще міцніше і з любов'ю один до другого продовжуймо розпочате благородне діло.

Нашою новацією в минулій каденції було випущення так зв. „Різдвяного Листа”. Святочні побажання-Коляда Інвалідів, Вдів і Сиріт. Таких листів видруковано й розіслано 7.000 і до сьогодні одержано 2234.50 дол. Пожертви стало ще надходять майже щоденно. Уважаю, що цю акцію варто повторювати, але треба її трохи раніше підготувати, щоб люди вже на руках мали листи пару день перед Різдвяними Святами.

Це була б пророблена праця за останню каденцію. Треба взяти під увагу, що висилка пачок до Рідних ослаблює всякого роду збірки, то можна підсумувати і ствердити, що мимо всього каденція старої Управи була успішною. Оборот загальний збільшився на 2.284.95 дол. від попереднього року — до каси прибуло 1.378.25 дол. більше, і з членської вкладки вплинуло 233.00 дол. більше від попереднього.

На закінчення дозвольте мені додати ще декілька думок.

Найкращі резолюції — найрічевіші комунікати в одноднівці чи в пресі, ні найбільш переконливі статті не зможуть збільшити збірок на наші цілі. Живе слово і живі контакти з людьми — це запорука нашого успіху, нашого дальшого росту й розвитку.

Тому pozwолу собі в останній раз скористати з

права бувшого голови і запропонувати зміну нашого внутрішнього правильника.

Дотепер у нас була Управа — 5 осіб, Надзвірна Рада — 3 особи. Разом 8 осіб.

Я пропоную збільшити число членів Управи, щоб відповісти названим вимогам живих зв'язків з найширшими колами громадянства.

1) Голова, 2) Заст. Голови — гр. реф., 3) Секрет. рекорд., 4) Секрет. кореспонд., 5) Скарбник, 6) Книговод (рахунковий), 7) Чл. Упр. Реф. картотеки, 8) 2 Чл. Упр. Реф. картотеки, 9) 3 Чл. Упр. Господар, 10) Реф. Преси і Публікацій.

Я навмисне пропоную 2 секретарів, бо одному абсолютно зтяжко, а спеціально, як було у нас у минулій каденції, — коли секретар ні голова не вміють писати на машинці. Так само 2 чл. до фінансів. Маю на думці, такий поділ праці зменшить кожному з нас обов'язки, а з другого боку скріпить нашу внутрішню атмосферу. Далше свідомо пропоную 2 чл. Управи, які мали б відповідати за нашу картотеку. Добра картотека, на мій погляд, це 80% успіху нашого існування.

Хочу з Вами поділитися ще деякими успіхами чи спробами, так би сказати, зв'язків-контактів з нашими організаціями. Мені вдалося нав'язати тісніший контакт з Українсько-Американськими Ветеранами, так як з місцевим відділом, так і з їхньою Національною Краєвою Командою. Вони до нашої діяльності приглядаються, її вповні одобрюють і є можливості, що деякі акції ми зможемо в майбутнім перевести разом, бо наші чартери є подібні.

Думаю, що цей контакт треба тримати далше, — бо в цей спосіб наші кличі і ідеї поширюємо не тільки поміж нашими так зв. новоприбулими, але поміж нашими українцями родженими вже тут, — а це є поширення впливів.

Далше я кількакратно переговорював з представниками Братства 1. У. Д. Є тенденції співпраці. Я вірю, що наше Братство було, є і буде все готове і охоче до всякого роду співпраці.

Ставлення нашого громадянства до праці нашого Братства виразно показує і дає Управі духовий капітал, потрібний для дальшого відповідального діла.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ”!

ЖЕРТВОДАВЦІ В 1958 РОЦІ

на цілі Братства „Броди-Лев”, Інк в Нью Йорку, цебто на:

а) Українських Воєнних Інвалідів, б) Воєнних Вдів і Сиріт, в) Охорону Воєнних Могил і г) Видання і публікації з таких держав, стейтів і місцевостей:

НЬЮ-ЙОРК, Нью-Йорк

На збіркову листу ч. 120 ВШ. Пані С. Рекшинська зібрала 105.73 дол. Майже всі підписи нечиткі. Усім Вп. Жертводавцям — щира подяка. Григорій Яремчук 79.00 дол. Е. Сарахман — власник друкарні Іст Сайд Прес — 50.00 дол. Пантелеймон Шуган 40.00 дол. Роман Ганкевич 30.00 дол.

Замість квітів на могилу бл. п. Крилошанина Юстина Гірняка, батька і брата наших Дорогих Друзів — зложили на Українських Воєнних Інвалідів суму 25.00 дол. Стефанія і Сильвестер Каратицькі, Анна і Др. Сава Никифоряк та Лідія і Леонтій Крушельницькі. Замість квітів на свіжу могилу сестрінка св. п. Юрка Кудлака з Джексон Гайтс, кол. амер. вояка 2-ої Світової Війни і щирого патріота України — на Українських Воєнних Інвалідів зложив 25.00 дол. — вуйко Теодор Лехман. Др. Михайло Цегельський 25.00 дол., п. Євфрозина Селенко 20.00 дол. Хор „Думка” в Нью-Йорку — замість квітів на могилу бл. п. Рака, батька — члена хору — зложив 15.00 дол. на УВІнвалідів. По 15.00 дол.: З. Івасків, Мартин Малетич, Н. Т. Мирошниченко! П. Роман Фенчинський „Парк Вю Фото Студіо” — 12.00 „Олімпія” Крамниця Лікерів 13.00 дол. Володимир Богачевський 11 дол. і далі по 11.00 дол.: Др. Ярослав Падох, Роман Стефанюк, 28-ий Відділ У. Р. Союзу Т-во ім. Т. Шевченка. По 10.00 дол.: п. І. Базяк, Катерина Дроздик, Дмитро Граб, А. С. Грицай, Др. Роман Гуглевич, Володимир Юрковський, о. Юліян Катрій — парох У. К. Церкви св. Юра, Андрій Лесів, Мясарня Куровицького і Бачинського, Анна Питак і Йосиф Іванчук, Степан Салик, А. Закревський, Др. МIRON Кравчук 8.00 дол., Микола Кріль 7.00 і далі: Мирослав Кулинич, Проф. Надія Литвиненко, Проф.

Іван Недільський, мгр. Лев Стеткевич, по 6-ть: Іван Худий, Олекса Іваночко, Осип Кузьмин, „Молоде Життя”, Гнат Орач, Пластова Станиця, Степан Селешко; по 5-ть: Василь Авраменко, Осип Бабій, Лев Безручко, Омелян Бойчук, Юлія Бубела, М. І. Брунець, Др. Остап Баран, Василь Хамуляк, Василь Харук, Василь Цюпа — Іншуранс Компані, Ольга Данилюк, Дж. Громек, Володимир Гірняк, Михайло Губіцький, Ярослав Гуменюк, Іван Гурик, Михайло Качунь, Богдан Калина, Іван Керницький, Богдан Ковальський, Микола Кізіма, Орест Клюфас, Микола Комуницький, Семен Костів, Петро Кіра, Др. М. Крижановський, Іван Лазорик, др. Богдан Левицький, Марко Машлянка, Петро Марченко, Іван Макаревич, др. мед., М. М., В. Онишкевич, Юрій Р., М. Пежанський, К. К. Пелешки, Степан Рожанковський, Аліція Шіпка, Степан Скрибайло, Володимир Сушків, Орест Слупчинський, Данило Волчук, „Веселка”, Іван Винник, Дмитро Залізник, інж. Роман Білинський; по 4-ри: І. Демків, Олекса Харук, Роман Куделя, Мирослава Осідач, Іван Решетука, Михайло Салдан, Роман Скоробогатий, Стефан Шевчук, Степан Шур, о. Іван Ткачук, М. Боднар; по 3-ри: п. Чопик, Іван Драбик, Петро Дармограй, Роман Гной, М. Гуральний, Дмитро Євчук, Петро Крижанівський, Іван Кузів, Р. М. Левицький, М. Мац, Іван Марусин, Петро Мадай, Наталія Мітрінга, М. Мельник, Іван Несенюк, Ярослав Парахоняк, Марія Ржепецька, Тиміш Шевчук, Т. Тилявський, Б. Висоцький, Зиновія Венгринович, Андрій Зелінський; по 2.50: О. Мочерняк, Радник Осип Пацкань, Семен Павленко, о. Вол. Рабій; по 2.00: Н. Арсеній, о. Петро Барановський, Вол. Берізка, полк. Ю. Богунде Ляре, А. Чорній, М. Черник, І. Дідик, Дж. Доманський, п. Фессак,

М. Федішин, Д. Газелюк, А. Григорків, Ю. Галушинська, Н. Головінський, Н. Гаврилко, М. Іванік, Й. Яцишин, Р. Яримович, С. Козопас, І. Колодій, З. Касталанич, М. Лебедь, В. Мочара, Т. Т., А. Нещадименко, С. Недошитко, Осадча-Яната, Петро Пік-Пясецький, А. Салик, Є. Сітницька, О. Стеткевич, А. Сворах, Б. Соболта, Др. В. Вишиваний, Др. Налісник 1.50, а по 1-ому: М. Бріль, І. Бабій, О. Білан, Л. Хома, М. Дрогобицький, М. Дзундза, Проф. Н. Єфремов, О. Гой, Л. Гончаренко, О. Гірка, З. Івасишин, Др. В. Калина, Др. Карпевич, Я. Ковалюк, Др. І. Крупський, В. Козялковський, А. Мидляк, М. П. Михайлів, І. Пасічник, о. Сагайдаківський, А. Савин, М. Щурко, О. Мотиль 2.

СТЕЙТ НЬ-ЙОРК

Амстердам

Дмитро Хрептовський 2.00, Л. Базар 1.00, Пащак 1.00.

Аннаде Біч

Кирило Мартинюк 5.00.

Авбурн

А. Мороз 2.00.

Асторія

Жіноча Громада (п. Е. Базюк, 30-31 46 вул. — 13.00 дол., Белендюк Михайло 10.00, Іван Іванишин 8.00, Марія Курочка 6.00 д., Тарас Бокс 5.00, Анна Середа 5.00, В. Саленко 2.00, О. Фірчук 1.00.

Лонг Айленд

Р. Степура 10.00, Благий Степан 5.00, В. Барняк 2.00.

Маспет

Самуїл Родич 10.00.

Вудгевен

Іван Сквіртнянський 3.00.

Вудсайд

Петро Гальовський 5.00; по 2: Б. Бродин, Я. Черник, В. Сасвич.

Гвайтстон

Б. Барвінський 5.00.

Квін Вілледж

Ірена Домбчевська 5.00.

Бейкон

Е. К. 5.00.

Бінгемтон

Володимир Хруник 5.00, Володимир Билів 4.00, В. Притула 1.00.

Брадлей

А. Яцків 1.00.

Бронкс

Василь Мисак 10.00, Софія Ступка 10.00, Зенон і Ада Осінчуки 7.00, Ярослав Букачевський 7.00, Михайло Чорнодольський 5.00, о. Ярослав Кекіш 5.00, Іван Кабачків 5.00, Ірина Залуцька 5.00, Олег Лашенко 5.00, Віра Корсунь 4.00, Меланія Байлова 3.50, Євген Благий 3.00, Володимир Гриньох 3.00, Юстина Куйбіда 3.00, Марія Скрут 3.00; по два: В. Чорнодольський, М. Дзюма, М. Костик, Микола Лезанісів, Іван і Анна Вітвіцькі, а по 1-ому: Н. Н., В. Будкевич, О. Раковська, Лікерія Філіпчук.

Бруклін

Др. Мирон Л. Зарицький 15.00, Др. Олександр Вельничук замість квітів на могилу сл. п. дра Михайла Рабія — 10.00 дол. і по 10-ть: Петро Кулинич, Андрій Ройовський, Др. Осип Оришкевич 7.00, інж. Володимир Осередчук 6.00; по 5-ть: Є. С. Гутович, Володимир Єліїв, інж. Анатоль Пашковський, Семен Пирожинський, Осип Стефанишин, Стефан Чучман; по 4-ри: Орест Гладкий, С. і М. Слюсар; по 3-ри: О. Гарасим'як, Василь Іванишин, Кость Рибалка, Микола Зацухний, Ананій Фалатюк, Юрій Лукашук 2.50; по два: Василь Балабан, В. Богданів, Рапль Гриць, Д. Косович, В. Перегівський, М. Троян, Р. Форостина, Б. Фостяк; по 1-ому: п. Бехметюк, М. Бігун, В. Новицький, Василь С.

Замість квітів на могилу сл. п. Михайла Дроздика, родом з Теремовлі — 10.00 дол. на УВІнвалідів — зложив Андрій Ройовський.

Бофало

49 Відділ Союзу Українок ім. Ольги Бесараб 25.00, Др. Теодор Парфанович 22.00; по 5-ть: Іван

Горбачук, Василь Юрчишин, О. Бережницький 4.50, Михайло Лоза 3.50; по два: о. Т. Левицький, Степан Шипилявий; по 1-ому: Др. Василь Дмитріюк, В. Павлишин та К. Дзюба.

Централь Айслін

Др. Роман Керницький 6.00.

Когове

Юліян Бачинський та о. П. Івахів по 5-ть.

Дункірк

В. Пасічник 10.00 і Лев Ломиш 6.00.

Іст Мідов

Микола Курчак 4.00, С. Олійник 2.00; по 1-му: П. Сагайдачний, В. Шпачинський.

Форест Гіллс

Ю. Гарасим 2.00.

Флашінг

Адріян Іванчук 10.00 і Володимир Воловодюк 5.00.

Річ Гілл

Микола Савицький 5.00.

Річмонд Гілл

Володимир Кручовий 10.00; по 5-ть: Микола Кравець і А. Е.

Джексон Гайтс

С. і П. Вербоські 5.00, Е. Федик 3.00 дол.

Кю Гарденс

С. Заброцький 5.00.

Гадсон

о. Богдан Осідач 5.00, Теодор Рожанковський 5.00 і П. Сиротюк 2.00.

Кергонксон

Володимир Квас 10.00.

Корона

В. Грицин 3.00 і А. М. Боднар 2.00.

Лейк Дж.

Осип Діба 5.00.

С. Лейк

Дмитро Євчук 5.00.

Левітовні

Володимир Федун 5.00.

Мідлтаун

Др. Всеволод С. Клюфас 5.00.

Овшенсайд

Др. Зенон Каратницький 20.00.

Овего

Др. Володимир Кокорудз 10.00.

Пукіпсі

Відділ Українського Конгресового Комітету 10.00, В. Чубатий 4.00, Др. В. Ленець 2.00 і по 1-му: Т. Остапюк, М. Оршуляк, Р. Климович, М. Матвій, С. Нетефор.

Фенікс

о. Петро Смик 5.00.

Рочестер

о. Степан Городецький 10.00; по 5-ть: Іван Харчук, Василь Каліцінський, Осип Комарницький, Ольга Купчинська, Ілько Тріщук, по два: В. Біловус, С. Меленевич, та о. Павло Фалько 1.00.

Сиракуз

Др. Михайло Логаза 5.00, Петро Романик 3.00, о. Василь Середович 2.00.

Спрінг Веллей

о. Ярослав Княгиницький 3.50.

Ст. Джонсвіль

о. Юрій Гнатишак 5.00.

Шінгопль

Катря Борисенко 10.00.

Ютика

Др. Богдан Горбовський 30.00, о. Савин Дурбак 5.00, п. Щудляк 5.00; по два: А. Негович, др. О. Волянський; по 1-ому: В. Запарнюк 1.00, М. Войтович 1.00.

Тонаванда

Др. Євген Стецьків 25.00.

Трой

Василь Васильків 5.00.

Йонкерс

Др. Григорій Чвартацький 10 дол., Ярослава і Василь Мудрі 6.00, о. Василь Клос 5.00, С. У. Коцибала 1.00.

СТЕЙТ НЮ-ДЖЕРЗИ

Замість витрат зв'язаних з подорожжю на весілля Панства Сасиків в Бофало — призначую:

Українським Восням Інвалідам 1800 дол.

Восням Вдовам і Сиротам 19 д. На журнал Братства 3 дол.

Разом 40.00 дол.

Мирон Б. Білас, Ньюарк, М. Гандзюк — Вайнленд 35.00 дол., Йосафат Станько 20.00; по 15.00: Осип Білоган, Др. В. Філіпчак, інж. Євген Сумик, Василь

Матіяш 13.00, Юстина Левицька 11.00; по 10.00: Теодор Цюняк, Михайло Іванюк, Роман Качмарський, Мр. Мрс. В. Калашнюк, Петро Лютак, Зиновій Максимів, Петро Приходько, о. Василь Танчак 9.00 дол., Др. Мирон Долинський 8.00; по 7.00: Іван Свищук, Т. С. Максимюк; по 6.00: А. Хухра, О. Яворський, П. Войновський, З. Стефанів, Др. Б. О. Шебунчак. Ярослав Чипак 5.50; по 5.00: Богдан Бемко, о. Володимир Білинський, Гаррі Бірбан, Стефан Бойків, Михайло Цяпка, Григорій Г. Добуш, о. Ярослав Габро, о. Марко Гіль, А. Грубський, Марія Гаврилюк, Богдан Гіряк, Др. Григорій Явний, Валя Калін, Др. І. Карапінка, Вол. Клапішак, Роман Б. Кобрин, П. Козар, Д. Кришталович, Мирон Кушнір, П. Лабінський, Др. Ю. Малецький, С. Максимяк, А. Маркович, Павло Павлюк, Тарас Пастушенко, А. Петровський, інж. Богдан Попович, М. Почтар, мгр. Олекс. Смаль, М. Солонинка, Петро Торканяк, Богдан Чайківський, А. Вовк, М. Волошин. По 4.00: Д. Демедюк, О. Федорика, М. Гарасевич, В. Михайлович, В. Мизак, О. Мізюк, І. Пастух, М. Плешкан, В. Сірий, І. Вербняний; по 3.00: мгр. Богдан Білинський, О. Боба, І. В. Бодреніч, А. Бориченко, І. Цапар, А. Феденишин, В. Фесів, Р. Роман Філінський, В. Фурсік, Анна Галькевич, Ганна Ярмо, о. Степан Клепарчук, М. Кривокульська, Д. Кузик, Ізидора Левкович, С. Магальяс, І. Настюк, О. Ратич, А. Василенко. По 2.00: о. Йосиф Атаманюк, о. Теодозій Атаманюк, о. Зиновій Бачинський, О. Березівський, Д. Бобеляк, В. Білак, Л. Чировський, О. Данчук, М. Дереш, Ю. Дзюбенко, Т. Гелемей, С. Герула, Ю. Галій, В. Гарасим, В. Гнатик, В. Гнатів, Ф. Гончаренко, С. Гук, Дарія Гук, Г. Іванів, А. Яворський, К. Кононенко, Ю. Ліщинський, В. Мартинець, Т. Москаль, С. Микитка, Лев Негребецький, В. Пархуць, В. Пащак, Я. Пиндус, С. Покора, А. Проскурня, М. Ромах, С. Стеців, В. Шпірка, О. Труш, Я. Турянський, І. В. Турянський, Грегор Венке, Проф. Богдан Загайкевич. По 1-ому: В.

Химера, М. Дудишин, В. Карпак, Т. Когут, І. Коваль, М. Наорлевич, О. Парубчак, П. Плакида, З. Питляр, П. Сороколіт, О. Суховерський, В. Терещук, І. Водвуд.

СТЕИТ ПЕНСИЛЬВЕНІЯ

Всч. Л. Білос 25.00 дол., Всч. о. Володимир Пилипець 25.00, Українське Лікарське Товариство у Філадельфії 20.00 дол., Роман Левицький 20.00, Константин Мельник 18.00 дол., Микола Тимків 15.00 дол. По 10.00: Всч. о. Володимир Пашковський, Всч. Ярослав Пасічинський, Мери К. Пастушек, Андрій Ігор Пастушек, Всч. о. Лев Тимків, О. Татарський 7.00; по 6.00: Кость Дидинський, Тарас Бульба і П. Генгало, Михайло Мицак, Всч. о. С. Бачинський, Всч. о. Андрій Хлистун, Теодор Тимінський; по 5.00: Ярослав Цюк, Кирило Чупірчук, Всч. о. В. Джиджора, Осип Филипович, Василь Гелетканич, Володимир Гриців, П. С. Кашуба, Всч. о. Олександр Луців, Мирослав Мак, Всч. о. Богдан Олесь, Парохія св. Івана Хрестителя, Мейзевіль, Марія Процик, В. Романів, Зенон Рудник, Володимир Шиприкевич, Всч. о. В. Терещук, Всч. о. Олександр Трешневський, Український Горожанський Клуб у Скрантоні, Роман Завицький; по 4.00: о. Микола Баранецький, Роман Флонт, Кость Фльорчук, о. Др. Платон Корниляк, інж. Богдан Лучаковський, В. Я. Пеленський, Лев Смішко; по 3.00: Андрус Василь, о. Стефан Бачинський, о. Йосиф Вада, Омелян Богачевський, О. О. Бобинський, В. Грег, о. Юрій Гнатко, Теодор Ільницький, Богдан Кондра, Юрій Кондура, Михайло Козак, Зенон Маланчук, Теодор Миник, Михайло Шалай, Т. Тешук; по 2.00: Антін Батюк — голова УРСОУ, Т. Брикович, А. Бухней, Л. Чабан, М. Децик, Софія і проф. В. Дорошенко, Г. Долинський, Оксана Генгало, о. Й. Ганяк, В. Яницький, М. Ящук, С. Євсєвський, І. Кантор, Б. Кивелюк, К. Кукурудз, А. Кобаса, М. Кульчицький, М. Лада, Ф. Лисенко, І. В. Михайлів, І. Попек, Дж. Пронько, проф. В. Романенчук, Ф. Семків, А. Стефурак, Я. Татомир,

І. Запряла, В. Жовнірчук; о. Андрій Мельник 1.50; по 1-ому: М. Чайковський, К. Гош, Г. Кривуска, Л. Кульчицька, І. Кузьменко, Н. Лощенко, А. Луцький, Я. Мадай, П. Марчиха, М. Масюк, В. Мацьків, І. Репецький, М. Шемета, Я. Штойко, Н. Сум, І. Волощук, нечиткий, без імені і адреси. о. Ізидор Сохоцький 10.00, Я. Мадай 2.00, о. Степан Кіржецький 1.00, п. Іванчук 1.00.

Михайло Волощук 4.00, Богдан Бемко 2.00, Ст. Карасевич 1.00, М. Чаповський 1.00.

З'їзд колишніх студентів Української Державної Гімназії в Дрогобичі, що відбувся під проводом Вш. Панів інж. Соболти і інж. Вол. Осередчука в Нью-Йорку у великій залі Українського Народного Дому в дні 9-го травня 1959 р. — зложив на УВВдів і Сиріт 100.00 дол. і на Охорону Воєнних Могил 100.00 дол., за що всім учасникам цього З'їзду і Управі — висловлюємо щире українське „Спасибі“!

КАЛІФОРНІЯ СТЕИТ

Всч. о. Микола Винницький 10 дол., інж. Володимир Сіак 3.00, Козма Дуда 2.00, і Т. Пальчук 2.00, В. Н. Бандера 1.00.

КОЛОРАДО СТЕИТ

М Медвецький 10.00, Корнель Крупський 2.00, С. Оришчин 2.00, Галина Завадович 1.50, Л. Колтонюк 1.00.

КОННЕКТИКАТ СТЕИТ

Др. Володимир Гудз 10.00, Романа Попович 10.00 і Іван Телюк від 414 Відділу УНСоюзу ім. през. о. А. Волошина 10.00 дол., о. В. Лар 7.00; по 5.00: Осип Вендера, Йосиф Лисак, Ярослав Швец; по 4.00: Я. В. Чубатий, І. Іващенко, М. Станішевський, Максим Штук, Микола Захаряевич; по 3.00: В. Балько, В. Буряк, Микола Тара; по 2.00: В. Білинський, Я. Чернига, Е. Гомотюк, дир. Іван Козак, др. Василь Палідвор, Микола Снігур; по 1-ому: М. Бузяк, М. Янович, О. Микетей, Ю. Жевко.

ДЕЛЕВАР СТЕЙТ

Ірена і Петро Щерби 5.00 дол
і Віра Гарванко 2.00 дол.

ІЛЛІНОІС СТЕЙТ

Др. Роман П. Смик 25.00 дол.,
Вш. Марія Возняк 16.00 дол., Богдан
Процик 10.00 дол., А. Рейна-
рович 8.00, А. Гриневич 7.00, М.
Адамович 5.50; по 5.00: Василь
Джуль, О. Когут, І. Коцур, М. Ку-
риляк, М. Лященко, Др. П. Мо-
цюк, Р. Несторович, ЧСВВ — 2238
В. Райс Стр. Шикаго, Др. Тома
Воробець; по 4.00: Т. Фірцович,
С. Ілляк, Українська Книгарня
при 2315 В. Шикаго Еве. в Ши-
каго; по 3.00: Юліан Чорний, П.
Хомицький, Др. Р. Гаванський, С.
Макаруха, Олесь Нагорняк, Т. Но-
сівнич, Мирослав Самиця, Петро
Фурчак; по 2.00: М. Баран, М.
Цізда, Г. Хомяк, О. Дацко, М. Де-
нисюк, А. Дідик, С. Кічоровська,
Р. Клепак, М. К., Іван і Інге Ко-
зира, К. Тучапський, Прот. Ілля
Нагірняк, Д. Рудий; по 1-ому: М.
Дарон, Ю. Каменецький, М. Олек-
сіюк, М. Петруняк, О. Плешкевич.

НОВА СТЕЙТ

Інж. Дмитро Нестеренко 5.00 д.

ІНДІАНА СТЕЙТ

Ірина Гнатюк 5.00 дол. і Ми-
кола Возняк 4.00 дол.

МЕРІЛЕНД СТЕЙТ

Петро Задорецький 15.00 дол.;
по 10.00: Вол. Ганас і др. Стефан
Тимків, Ольга і Михайло Бендюк
7.00 дол., др. Мирон Ніжанковсь-
кий 5.00; по 2.00: Вол. Сушко,
Теофіл Попович, др. Є. Гіль 1.00.

МАССЕЧУЗЕТС СТЕЙТ

Всч. о. Микола Дереш — Луд-
лов 37.00 дол.

Замість святочного поздоров-
лення — на УВВдів і Сиріт —
зложила 8.00 дол. Українська
Крамниця Імпорт. Товарів і Ви-
силки Пакунків, власником якої є
Володимир Бачинський в Бостоні,
о. Роман Коцюмака 6.00 дол.; по
2.00: мгр. Михайло Гайда, Т. Ло-
манів, Іван (пр. нечитке), М.
Франківський і М. Сухий 1.00 дол.

МІЧІГЕН СТЕЙТ

Др. Олексій Банах 10.00 і О. Ря-
бець 10.00 дол., Яр. Дужий 6.00;

по 5.00: Зенон Гоїв, Василь Ла-
зечко, Атанас Слюсарчук, Степан
Щуровський, Я. Варивода; по
4.00: Юрій Бараник, Вол. Лопат-
юк, І. Сенік, др. І. Андрусак,
полк. Іван Білоус, о. Андрій Кузь-
ма, Стефан Попель; по 2.00: О.
Антипів, Ю. Березівський, Том
Чунік, Л. Казісвич, І. Кушнір, М.
Ласка, А. Лисий, І. Новик, Г. О-
мельченко, І. Панасенко, др. С.
Парфанович, М. Тарновецький, В.
Витвицький др. Осип Є. Бойчук—
1.50 дол.; по 1-ому: П. Адамчук,
Р. Будзак, В. Кірик, Р. М. Корду-
ба, ген. М. Крат, М. Лопушансь-
кий.

МІННЕСОТА СТЕЙТ

Петро Грицак 5.00 і Антін Ки-
рилук 5.00 дол. Микола Годинсь-
кий 3.00 дол.; по 1.50: В. Березюк,
О. Дучимінська, а Д. І. Юрчишин
1.00 дол.

НЕБРАСКА СТЕЙТ

Українська Американська Гро-
мада в Омага, секретар Дмитро
Війтек — 35.00 дол. Павло Ващи-
шин 5.00 дол.

НОРД ДАКОТА СТЕЙТ

Др. Нестор Когут, др. М. Ми-
хайлюк та др. М. Міщенко по 5.00
дол.

ОГАІО СТЕЙТ

Маруся Попович 11.00 дол.; по
10.00 дол.: Др. М. М. Тимків, др.
Володимир Возняк, Іван Фур 6.00,
по 5.00: Олег Р. Цеплий, М. Чух-
рай, др. І. М. Домбчевський, др.
Андрій Мацюрка, др. О. Накло-
вич, др. Павло Пастухів, В. Я. Пе-
ленський, Теодор, Ольга, Дарія,
Юрій, Аріядна Решетило, І. Тар-
навський, Микола Терлецький; по
4.00: Микола Ковалисько; по
3.00: Дудра А., др. Олекса Олій-
ник, інж. Ярослав Кузьмин 2.50
і по два: Василь Лагош..., П. Мак-
сим, Максим Задойний.

ВАШІНГТОН Д. К.

Володимир Ю. Маєвський 6.00
і Микола Пачовський 2.00 дол.

ВЕСТ ВІРДЖІНІЯ

о. Іван Оришкевич 2.00 дол.

ВІСКАНСІН

Проф. Роман Смаль-Стоцький
10.00 дол., Іван Южин 2.00 дол.

КАНАДА

Др. Омелян Шкляр 20.00 дол.,
др. М. Остафійчук 15.00 дол.; по
10.00 дол.: Іван Кріль, Леонід Я-
блонський, о. Василь Максимець,
Стефан Бріль 9.00 дол., Парохія
Вудшток — о. Ярослав Мілянчик
— 8.00 дол., А. Я. Слободян 7.00;
по 5.00: Українські Вояки з пол.
Армії, Ярослава і Михайло Ша-
франюки, Дмитро Микитюк, Ан-
тін Макаруха, о. Юліан Габрусє-
вич, о. Богдан Ганушевський, о.
Я. Федунік, Марія Лежанська-Ду-
нець; по 3.00: В. Біберович, інж.
Вол. Гарний, Ольга Ясінська, о.
Василь Кузьма, о. Роман Закрев-
ський; по 2.00: А. Цибульський,
Осип Фуртак, Фотостудію С. М. Ку-
тових, Б. Казимира, Маріян і Та-
рас Когуті, Роман Клос, Володи-
мир Клос, Марія Панасюк, др. Р.
Романович, др. Н. Скааб, П. Воло-
севич, Я. Винницький, Тадей За-
леський; по 1-ому: Н. Лозовський,
о. М. Городиський, М. Битинсь-
кий, о. П. Даревич.

На збірку листу зібрав п. Др.
Ст. Грабар 70.00 дол. Зложили:
по 10.00 дол.: Франц Юзвішин,
С. Лазарук, др. Ст. Грабар 8.00;
по 5.00: П-во: Путьо, Я. Багрий,
Я. Е. Лазорук, Терновейс Сторе,
Готель Спіріт Рівер, Нік Олійник,
Майк Зінюк Театер; по 2.00: Пав-
ло Козел, Ю. Долгань, К. Прони-
шин та Лльойд Мк Леод Сторе
1.00 дол. — ВШ. Пане Докторе,
квітанції усім вислали ми, як Ви
нам доручили. Щире „Спасибі”
за труд та пожертви.

На збірку листу зібрав п. Ва-
силь Ганяк у Брітіш Колумбії —
12.00 дол. Усі зложили по 1-ому:
С. Гевко, В. Гончарук, В. Ганяк,
І. Яруш, С. Войтович П. Фарин-
ник, П. Бугай, О. Благодар, Г. Га-
лат, Г. Вабій, І. Прокопів, І. Буй.

Щира подяка всім жертводав-
цям!

ЄВРОПА

Німеччина

М. Добрянський, Мюнхен —
5.00 дол.

Рим

о. Василь Сапеляк 2.00 дол.

Англія, Ноттінгем

о. І. Михальський, Г. Шкатуляк
і о. В. Паславський по 1-ому дол.

Звіт за 1958 рік

Назви рахунків	Обороти		Зиски	Страти	Баланс 1958	
	Дебет	Кредит			Актива	Пасива
Каса: Обороти 1958	5815.72	4722.71				
З бал. 1957	642.23					
До бал. 1958		1735.24			1735.24	
	6457.95	6457.95				
Чл. вкладки; обороти		672.00				
До зисків і витрат	672.00		672.00			
	672.00	672.00				
Чл. вкл. в ін. установах						
Обороти	50.00					
До зисків і витрат		50.00		50.00		
	50.00	50.00				
Фонд УВІ.: Обор.	1106.27	1438.60				
З балансу 1957		522.67				
До балансу 1958	855.00					855.00
	1961.27	1961.27				
Фонд Вдів і Сир. Обор.	222.00	595.70				
З балансу 1957		85.30				
До балансу 1958	459.00					459.00
	681.00	681.00				
Фонд О. В. Могил. Об.	79.00	525.00				
З балансу 1957		40.00				
До балансу 1958	486.00					486.00
	565.00	565.00				
Рухомості: Обороти	70.00					
З балансу 1957	464.00					
До балансу 1958		74.64			74.64	
	74.64	74.64				
Вірит. і довжники. Об.		2.00				
З балансу 1957	25.00					
До балансу 1958	2.00	25.00			25.00	2.00
	27.00	27.00				
Перехідний. Обороти	485.56	485.56				
Рент домівки. Обороти	300.00					
До зисків і страт		300.00		300.00		
	300.00	300.00				
Адміністрація. Обор.	1007.66	270.50				
До р-ку зиск і страт		737.16		737.16		
	1007.66	1007.66				
Оголошення. Обор.	125.50					
До р-ку зисків і страт		125.00		125.50		
	125.50	125.00				
Р-к видання журналу						
Обороти 1958	1546.72	2120.26				
Надвишка 1958	573.54		573.54			
	2120.26	2120.26				
Обороти: Зиски і страти	23.90					
З балансу 1957		23.90				
Зиски і страти 1958		32.88		32.88		
До балансу 1958	32.88					32.88
	56.78	56.78	1245.54	1245.54	1834.88	1834.88

Пантелеймон Шуган
Заст. голови і книговод

НАМ ПИШУТЬ...

Високоповажані Жертводавці і Читачі!

Осмілились ми вислати на Вашу адресу наш журнал „В Дні Зелених Свят” на рік 1959.

Особливого звернення не уміщуємо. Для людей, що доцінюють і розуміють вагу допомоги тим, що здоров'я своє втратили за кращу долю Батьківщини, це не потрібне.

Про працю Братства нашого хай свідчать листи-подяки від людей, що ми їм допомагаємо й листи від жертводавців.

В цій цілі відкрили ми сторінку читача й жертводавця.

**

Шановне Братство!

Велика втіха і несподіванка була це для мене, коли я Вашого листа одержала і чек на гроші.

Дуже Вам дякую, що Ви мене на чужині згадали.

Я вже маю 76 років. 28 травня святкувала свої уродини. Цей подарунок був для мене великим щастям. Цього Вам ніколи не забуду і ще раз щиро дякую.

З пошаною до Вас

П. Микитюк

Ніркгенерштрассе, 29,
Ротенбург, Баварія, Німеччина

**

Українське Центральне
Допомогове Об'єднання
в Австрії

Зальцбург, 12. 2. 1959 р.

До Хвальної Управи Братства
„Броди-Лев” в Нью-Йорку

Хвальна Управа!

Вашого цінного листа ч. 120, 59 з дня 22. І. цр. ми одержали разом з залученим чеком ч. 261 на суму 40 дол.

Сума ця вповні вистачить на видатки, зв'язані з викупом і відновленням нагробника бл. п. сотн. Василя Чернецького. Одне мусимо надмітити, що тутешня управа цвинтаря приймає оплати тільки на 10 років, будемо старатися, що може нам вдасться заплатити за 20 літ.

Сподіємось, що з цієї суми дещо залишиться і якщо Хвальна Управа не буде мати нічого проти, можемо злишню суму зужити на відновлення могил інших бувших вояків, які тут похоронені.

Остаємось у правдивій пошані до Вас.

За Управу:

о. І. Дашковський
голова

П. Русинко
секретар

**

Наукове Товариство ім. Шевченка
Відділ: Бібліотека Сарсель, 6. 2. 1959.

До Хвального Братства „Броди-Лев”
в Нью-Йорку

Високоповажані Панове!

Ми одержали Ваш журнал 2. 4. 1958 р. „В Дні Зелених Свят”.

Дуже щиро дякуємо, що не забули Ви про нашу бібліотеку. Бачимо, що то вже 4-те число й дуже були б Вам вдячні, якби Ви, по змозі, були так ласкаві і надіслали нам ще попередні 3 числа і загалом всі Ваші видання. Ведемо статистику наших видавництв на еміграції від 1946 р., а також їх видань.

В надії, що не відмовите нашому прохання, залишаємось з висловами правдивої пошани.

За Бібліотеку НТШ в Сарсель

Дарія Сіак

**

До Хвального Виділу
Братства „Броди-Лев”

Цією дорогою складаю мою щиро-сердечну подяку Хвальному Виділові за ласкаве уділення мені допомоги в сумі 10 дол.

Нехай Дитятко Ісус благословить усім цим, що про мене стару — кругом сироту на чужині пам'ятають.

Христос Рождається!

Марія Кучер
218 Е. 5-та вул.
Нью-Йорк 3, Н. Й.

Христос Родиться!

Поважані Браття!

Пересилаю мою пожертву, хоч скромну, але зі щирого серця. Коли б працював, то дав би більше, а так вже шість років не працюю. Пересилаю 3 долари: 2 на інвалідів і 1 на сироти.

З поважанням

Василь Андрус

Комітет Охорони Українських Могил
у Франції

Париж, 10. 12. 1958.

Хвальне Товариство!

Тільки цими днями одержав фотографії з пам'ятника Славної Пам'яті Адмірала Савченка-Більського.

Як я Вам писав у свій час — посвячення пам'ятника відбулося 27. 7. 1958 р. Я Вам посилав замітки, надруковані в свій час в „Українському Слові”. Нині я Вам посилаю 5 фотознімок з посвячення.

Кінчаючи на цьому, від імені нашого Комітету, приношу Вам щире подяку, що Ви зуміли зібрати необхідні гроші, аби ми могли перевести цю справу до кінця.

З правдивою пошаною

П. Плевако

28. 12. 1958 р.

До Вшановного Братства „Броди-Лев”!

Залучую чек на 5 дол., які призначую: 2 на українських інвалідів і 3 на вдови й сироти.

Прошу вибачення за скромний розмір моєї пожертви. Це пояснюється тим, що похилий мій вік (84 р.) позбавляє мене можливості мати постійний заробіток.

З правдивою пошаною

І. Кабачок

З нагоди Різдва Христового та Нового Року бажаємо Вам успіху у Вашій Праці!

З. Т. Хомяк

1920 В. Суперіор Стр.
Шікаго, Ілл.

До Хвального Братства

„Броди-Лев” в Нью-Йорку

Підписаний о. Николай Дереш пересилає від дітей української католицької парохіяльної школи і від Пласту в Лудлові, Масс., суму 37 дол., дохід з Листопадової Академії 1958 р. на українських воєнних інвалідів.

Остаюсь з Християнським Поздоровленням
Веселих Свят!

о. Николай Дереш

33 Брукфілд Стр.,
Лудлов, Масс.

15. 2. 1958 р.

Союз Українців Воєнних Інвалідів
Головна Управа — Мюнхен

До Хвальної Управи Братства

„Броди-Лев”, Нью-Йорк, С. Ш. А.

Високоповажані Панове!

Оцим підтверджуємо одержання від Вас пожертви в сумі 400 доларів. В імені воєнних інвалідів, наших членів, складаємо Вам найсердечнішу подяку за цей дар.

Подаємо до Вашого ласкавого відома, що на початку грудня ми будемо виплачувати допомоги воєнним інвалідам та старшим віком воякам за місяці жовтень-грудень 1958 р.

З правдивою пошаною

За Головну Управу СУВІ

Петро Поліщук
секретар

Микола Стечишин
голова

Шановні друзі і брати по крові!

Щира й сердечна подяка за пересланий журнал до мене, а ще більша честь Вам і шана за Ваші так великі труди, за щире пам'ять за наших поляглих Героїв Братів і Сестер та за Старців і Сиріт.

За таку велику працю Вам Господь надгородить і дозволить ще довгі літа прожити й ще більше збудувати пам'ятників в Австрії на могилах.

Дай, Боже, діждати, щоб Ви могли діждатись того моменту, щоб ми могли занести вінці на віль-

ну нашу Батьківщину, де спочивають сотні наших Братів з генералом УПА Тарасом Чупринкою.

Залучую 5 дол., хоч малу жертву, але зі щиро-го серця.

З правдивою пошаною до Вас

Микола Адамович

2852 Валтон Стр.

Шікаго, Ілл.

**
*

Хвальна Управа Братства „Броди-Лев”
Нью-Йорк.

За журнал „В Дні Зелених Свят” щиро-сердечно дякую. Рівно ж прошу прийняти мою пожертву на цілі цього так благородного Товариства в сумі 10 доларів.

З пошаною

Марія Возняк

Елмвуд Парк, Шікаго, Ілл.

**
*

Вельмишановне Товариство!

Нарешті можу сказати, що все пов'язане: вставлення і освячення, що відбулося на другий День Великодня. Освячення довершив наш отець протопресвітер Вишнівський. Приїхало багато наших чільних громадян на чолі з головою Допомогового Комітету п. Качурою.

Після о. протопресвітера забрала слово я і згадала теплим словом Братство „Броди-Лев”, яке здійснило можливість побудови пам'ятника на могилі Покійної Ганни Совачевої. Покійна заслужила на це, бо пам'ять про неї залишилася світла, така, якою Вона була й за життя.

Зі щирою подякою за поставлення пам'ятника та з повною повагою до Вас

Чала

Абондант, Франція.

Відправа на могилах в Австрії.

Вповажані Панове:

Як батькові двох синів, які брали участь в боях під Бродами, Ваш журнал „В Дні Зелених Свят” приніс в мою хату хвилину забуття дійсності й переніс мене духово на ті поля, де лежать кости найкращих синів Українського Народу, які віддали за Волю народу найвищу ціну, бо своє власне життя.

Вам, Панове, які не забувають за своїх Товаришів зброї, належить від українського народу признання й подяка за Вашу жертвенну працю.

Остаюсь з вояцьким привітом

Микола Кравець

бувший хор. УСС

П. С. В листі пересилаю мою скромну пожертву 5.00 дол.

Річмонд Гілл, 30 червня 1958 р.

**
*

Ваш цінний журнал одержала на мою стару адресу. Прошу ласкаво змінити на нову.

З пошаною і з великим признанням для Вашої праці

Ізидора Левкович

Ірвінгтон, 1 липня 1958.

В НЕЗАБУДЬ!

В липні 1944 р. Українська Дивізія „ГАЛИЧИНА” звела на ланах під Бродами кривавий бій з московсько-більшевицьким окупантом. Проти дикого загартника однодушно підняли зброю в рядах Дивізії лемки, поліщуки, кубанці, волиняки, гуцули, чорноморці, буковинці, полтавці, львов'яни, та кияни, щоб засвідчити нероздільність українського народу та його незломну волю бути господарем своєї землі...

З глибоким жалем повідомляємо друзів і приятелів, що 3. жовтня 1958 р., помер у Філадельфії по тяжкій і довгій недугі підстаршина 1. УД. УНА.

бл. п. ЕВСТАХІЙ ЛАБАНЦІВ

уроджений 2-го лютого 1909 р. в Мражниці, пов. Дрогобич.

Покійний вступив у ряди 1. Української Дивізії „ГАЛИЧИНА" в 1941 р. і брав участь в боях під Бродами. Був довголітнім членом Братства кол. вояків 1. УД. УНА, в Аргентині, останньо приїхав до ЗДА і тут розпрощався з світом.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Братства „Броди-Лев"
в Нью Йорку.

РОЗШУКИ

Високоповажані члени Братства „Броди-Лев", як рівнож всі бувші Товариші по зброї!

Звертаюсь з проханням: може комусь з бувших учасників бою під Бродами відомо щонебудь про судьбу могого брата Василя Возняка. Сам він зі Самбірщини і студент медицини у Львові. Правдоподібно, був у 30 або 31 полку.

Хто знав би про його судьбу, прошу ласкаво повідомити:

Микола Возняк
1219-170-ий Плейс
Наммонд, Інд.

Двох братів: 1. Лукавий Григорій, 2. Лукавий Василь, оба з Рогатина. Хто про них знає, проситься написати на адресу:

N. Danyluk
625 E. 9th St.
New York, N. Y.

СПРОСТУВАННЯ

При поміщеному Маршові Української Дивізії в нашому журналі „В Дні Зелених Свят" за 1958 рік (Ч. 4) заподано було, що це — слова Ів. Музички, тепер гр.-кат. священика в Англії, а музика Б. Кудрика. Див. стор. 37-а. Незабаром після появи цього журналу прийшло спростування, що: автором цього Маршу є п. сотн. Української Армії, а поручник Дивізії: Микола Угрин-Безгрішний; мелодію піднайшов — о. Іван Музичка, а ноти підклав Б. Кудрик, так пише о. І. Музичка, та й просить направити кривду ще живому авторові.

В тій же самій справі прийшло письмо від ВШ. Автора п. Миколи Угрин-Безгрішного дещо пізніше, як друге і в ньому є так написано: „Цей Марш написав у Нойгамері Р. Б. 1944 сотник У. А. Микола Угрин-Безгрішний, гарно переложив на нім. мову побр. Стефанишин. Марш підложив під ноти на прохання автора побр. Іван Музичка". — І далі слова п. сотн. М. Угрин-Безгрішного: „Треба дивуватися, що ніхто з компетентних дивізійників і досі не спростував неправди..."

Від Редакції Журналу: На Ваші прохання про спростування, ВШ. Автори, відзиваємося аж тепер, бо видаємо саме тепер наш журнал під Зеленими Святами, як і минулих років. Не могли ми видавати надзвичайного журналу із-за Ваших кривд, яких ми Вам не заподіяли, бо під статтею, в якій є заподаний „Дивізійний Марш" — блищить підпис сл. п. д-ра Михайла Рабія.

Отже прохаємо Вас обидвох вибачення із-за прикрої помилки. Але, тут є ще одне „але", бо між Вами обидвома ще живучими авторами є маленькі суперечності щодо автора нот; о. І. Музичка приписує це Б. Кудрикові, а сотн. М. Угрин-Безгрішний — приписує це о. І. Музичці. Отже треба би і це виправити і не кривдити автора, який вже не жиє.

Редакція

Український Народний Дім в НЬЮ ЙОРКУ

винаймає залі на забави, весілля, вечірки,
концерти і інші імпрези, а

КЛЮБ ЛИС МИКИТА

відкритий для гостей кожного дня від години
4-тої, а в неділю від год. 1-ої дня.

Купуйте шері Народного Дому!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНГРЕСОВИЙ КОМІТЕТ АМЕРИКИ

в і т а є

всіх читачів цього видання і має честь при цій нагоді пригадати їм про свої потреби та завдання організувати освідмлюючу працю серед американського середовища, в усіх його громадсько-суспільних, політичних та наукових організаціях.

Кожний український громадянин ЗДА повинен зложити, щороку свою жертву до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ФОНДУ

що є єдиноким джерелом, з якого УККА черпає потрібні матеріальні засоби на свою відповідальну політичну акцію.

Адреса:

Ukrainian Congress Committee, P. O. Box 721, Church St. Sta.
New York 7 N. Y.

ЩИРИЙ ПРИВІТ ДЛЯ

БРАТСТВА „БРОДИ - ЛЕВ”

УКРАЇНСЬКА ДРУКАРНЯ

East Side Press

71 EAST 7th STREET, NEW YORK 3, N. Y.

Tel.: GRamercy 5-1340

Е. САРАХМАН, власник друкарні

КОМІТЕТ

ОБ'ЄДНАНИХ АМЕРИКАНСЬКО - УКРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ

МІСТА НЬЮ ЙОРКУ

ВІДДІЛ УКРАЇНСЬКОГО КОНГРЕСОВОГО КОМІТЕТУ АМЕРИКИ

в і т а с

"БРОДИ-ЛЕВ"

БРАТСТВО ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКИМ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ,
ВДОВАМ І СИРОТАМ ТА „ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ”.

як одного із найбільше здисциплінованих своїх членів

та висказує

повне признання за незвичайно корисну працю того братства в ділянці до-
помоги українським інвалідам, вдовам і сиротам та охорони воєнних могил,
яке заслуговує на повну підтримку українського громадянства.

ЩИРОСЕРДЕЧНИЙ ПРИВІТ, ГРАТУЛЯЦІЇ І ПОБАЖАННЯ
НАЙКРАЩИХ УСПІХІВ ДЛЯ

Б - В А „БРОДИ - ЛЕВ“, ІНЖ.

в і д

"ГОДИНИ УКРАЇНСЬКИХ МЕЛЬОДІЙ"

ПЕРШОЇ УКРАЇНСЬКОЇ РАДІО - ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ
ПРОГРАМИ

т а

"ЕХА З-ПОЗА МОРЯ"

МІЖНАРОДНЬОЇ ТЕЛЕВІЗІЙНОЇ ПРОГРАМИ
НЮ ЙОРК

ведених

РОМАНОМ МАРИНОВИЧЕМ

Адреса:

"Ukrainian Melody Hour" — "Echoes From Across The Sea"

103 West 77 Street, New York 24, N. Y.

Phone: SU 7-3897.

ОБИЛЬНИХ БОЖИХ ЛАСК

У ДАЛЬШІЙ УСПІШНІЙ ПРАЦІ ДЛЯ ДОБРА
УКРАЇНСЬКИХ ВОЄННИХ ІНВАЛІДІВ, ВДІВ І СИРІТ
ТА ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ

БРАТСТВУ „БРОДИ-ЛЕВ“

щиро бажає

Д - р ВАСИЛЬ ВЕРЕШ

НЮ ЙОРК

Phone: GR 5-7430

GENERAL PARCEL & TRAVEL CO., Inc.

141, 2nd Ave., New York 3, N. Y.

(Між 8-ою та 9-ою вул.)

Одиноке в Нью Йорку українське бюро з ліцензією на висилку пакунків до всіх країн ССРСР. Усі витрати, зв'язані з вислою пакунків, включно з митом, оплачуються тут, на місці. Ваші рідні і друзі одержать пакунок без ніякої доплати.

ДОСТАВА ПАКУНКІВ ГАРАНТОВАНА НА 100 ВІДСОТКІВ

Маємо на складі великий вибір ШКІРИ — м'якої й твердої. ХУСТКИ — швейцарські, японські, аргентинські та інші. МАТЕРІАЛИ вовняні, імпортовані і місцеві. ПОЛЮТНА — ВСИПИ — ОКСАМИТИ — СТРУКСИ та ін. МАШИНКИ для стриження та НОЖИЦІ. Також німецькі ДІАМАНТИ в великому виборі для різання скла.

ЦІНИ НИЗЬКІ.

Крамниця відкрита:

ЩОДЕННО від 9-ої ранку до 9-ої вечора,
у **НЕДІЛЮ** від 10-ої ранку до 4-ої по пол.

ROMAN HANKEVYCH

НАЙЩИРІШІ ПОБАЖАННЯ

Б-ВУ „БРОДИ-ЛЕВ”

висловлюють

БРАТИ СТАСЮКИ

124 — 1st AVENUE, NEW YORK CITY

Tel.: GR 5-4090

ПЕТРО ЯРЕМА

власник

УКРАЇНСЬКОГО ПОХОРОННОГО ЗАВЕДЕННЯ

FUNERAL HOME

бажає

БРАТСТВУ „БРОДИ-ЛЕВ”, Інк.

найкращих успіхів у його гуманній діяльності.

129 EAST 7th STREET

NEW YORK, N. Y.

Tel.: ORchard 4-2568

BEST WISHES FROM:

Mr. GEORGE WOLYNETZ, Jr.
Mr. & Mrs. WALTER STECK
Mr. & Mrs. JOHN O. FLIS

Щирий привіт

для Б-Ва „БРОДИ-ЛЕВ”

від

OLYMPIA LIQUORS, Inc.

Власники:

В. РОГОВСЬКИЙ і Й. КЕФОР

ВИНА І ЛІКЕРИ

Вільна доставка.

82 E 4th ST. NEW YORK 3, N. Y.
GRamercy 5-8528

Одиноке українське фотографічне заведення
на Великий Нью Йорк

РОМАНА ФЕНЧИНСЬКОГО

COPYING
ENLARGING

FRAMING
COLORING

RARK VIEW PHOTO STUDIO

R. FENCHYNSKY

Wedding and Family Groups Portraits

Candid Photography

437 E. 6th STREET, NEW YORK 9, N.Y.
Bet. Ave. A and 1st Ave. Tel.: OR 3-4466

БРАТСТВУ „БРОДИ-ЛЕВ” Інк.
в НЬЮ ЙОРКУ

щирі побажання великих успіхів у дальшій
гуманній і харитативній праці

бажають

Е. Куровицький і Ю. Бачинський

власники

УКРАЇНСЬКОЇ М'ЯСАРНІ

K. & B. MEAT MARKET, Inc.

128 — 1st AVENUE 166 AVENUE B
Bet. 7th & 8th St. Bet. 10th & 11th St.
Tel. GR 7-0344 Tel. CA 8-5590
NEW YORK 9, N. Y.

Щирий привіт для

БРАТСТВА „БРОДИ-ЛЕВ”

ARKA COMPANY
DEPARTMENT STORE

48 E 7th ST. NEW YORK 3, N. Y.

Phone: GRamercy 3-3550

PARCEL & TRADING Co.

80 E 7th St. N. Y. C. 3 Tel.: OR 4-3930

**НАЙКРАЩА ВИСІЛКА ПАЧОК ДО ВСІХ
КРАЇН ЄВРОПИ.**

Фірма висилає: шкіру, мануфактуру, ліки,
харчі і інше.

НА ВЛАСНОМУ СКЛАДІ Фірма має великий
вибір різних товарів до пачок
ПО НИЗЬКИХ ЦІНАХ.

*Крамниця відкрита кожного дня від
8 РАНО до 9 ВЕЧОРА,
В НЕДІЛЮ від 9 до 1 ДНЯ.*

Tel.: GR 7-9006

СКОРА І БЕЗПЛАТНА ДОСТАВА.

J. & T. ROMASHKO Bros.

Імпортовані й американські

ВИНА І ЛІКЕРИ

L. — 5245

178 E. 7th St. NEW YORK C.

(Bet. Ave. A & B).

Щирі побажання

Б-ВУ „БРОДИ-ЛЕВ”

передає

УКРАЇНСЬКА М'ЯСАРНЯ

BRODY MEAT PRODUCTS, Inc.

96 SECOND AVE., NEW YORK 3, N. Y.

GRamercy 5-5052

ПЛАСТОВЕ ПІДПРИЄМСТВО
МОЛОДЕ ЖИТТЯ

при 302 Іст 9 вул., ріг 2-ої Євні.

Листівки з побажаннями на всякі нагоди. Крім цього шкільне й канцелярійне приладдя, дрібна галянтерія, загальні й пластові книжкові видання, таборовий і прогульковий виряд, пластові відзнаки, однострої, посібники і журнали.

УКРАЇНЬКА
ХАРЧЕВА КРАМНИЦЯ

26 ST. MARKS PL., NEW YORK, N. Y.
(bet. 2nd & 3rd Ave.)
AL 4-8873

бажає Братству „Броди-Лев” в Нью Йорку
найкращих успіхів у праці для Українських
Воєнних Інвалідів, Вдів і Сиріт.

Домашня Українська Кухня
СМАЧНІ СНИДАННЯ, ОБІДИ Й ПЕРЕКУСКИ

Все свіжі вареники й голубці можна смачно
зїсти в УКРАЇНСЬКИЙ ЛАНЧОНЕТІ, що
постійно є відкрита.

125 Ave. "A" New York 9, N. Y.
Українська обслуга.
Власник: Григорій Сливка.

УКРАЇНСЬКИЙ САЛЬОН КРАСИ
„СОНЯ”

бажає
БРАТСТВУ „БРОДИ-ЛЕВ”, Інк.

найкращих успіхів.

Власниця: Марія Кушнір

86 East 4th Street
Bet. 1st & 2nd Ave.
New York City.

Українська Харчівня

під зарядом
ЯРОСЛАВИ ЗАХАРЧУК

бажає Б-ВУ „БРОДИ-ЛЕВ” найкращих
успіхів в його гуманній праці.

Харчівня відкрита кожного дня крім понеділка
від 5-10 веч. В суботи і неділі від 12-10 веч.
Український Народний Дім,
140 — 2nd Ave. New York City

УКРАЇНЬКА
Радіоавдиція в Шікаго

Д-ра С. САМБІРСЬКОГО

передає свої авдиції кожної середи, п'ятниці
та суботи в год. 6:30 вечера (вечером). Р. М.
Українські фірми оголошуйтеся!

Українці слухайте своїх авдицій!

ІВАН ВУЙКІВ:
Українська Футряня Фірма

виконує нові футра, перемодельовує прохो-
джені по найновіших фасонах та по дуже
приступних цінах.

Переховання на літний сезон.

Відбір й доставка на місце безкоштовно.

WUJKIW FURRIER, Inc.

Tel.: SPring 7-8710
111 E. 7th Street New York 9, N. Y.
Bet. Ave "A" & 1st Ave.

Щирий привіт для

Б-ВА „БРОДИ-ЛЕВ”

Surma Book and Music Company

11 EAST 7TH STREET • NEW YORK 3, NEW YORK

PORCELAIN

4711 COLOGNE

DMC THREAD

Phone GR 7-0729

Щирий привіт Б-ву „БРОДИ-ЛЕВ”

від

ЮЛІЇ КОПЧИНСЬКОЇ

власниці

САЛЬОНУ КРАСИ
JULIA'S BEAUTY PARLOR

81 ST. MARKS PLACE Tel.: GR 5-6870
NEW YORK 3, N. Y.

ФРИЗІЄРНЯ

76 E. 7th Street, New York 3, N. Y.
(коло Кооперативи)

СОЛІДНА, СКОРА І ПЕРШОРЯДНА
ОБСЛУГА.

Р. ПІДГОРОДЕЦЬКИЙ
Ф. БОДНАР

ОДИНОКА УКРАЇНСЬКА КРАМНИЦЯ

First Avenue
Infants and Children
Wear

106 First Avenue New York City
(між 6-7 вулицями)

п о р у ч а є

ВЕЛИКИЙ ВИБІР ДИТЯЧИХ РІЧЕЙ
для хлопців і дівчат.

Українська Універсальна Крамниця

Е К О

145 SECOND AVE., NEW YORK, N. Y.
AL 4-0888

- **ЖІНОЧА І МУЖЕСЬКА ГАЛЯНТЕРІЯ**
- **ПЕРФУМЕРІЯ**
- **КЕРАМІКА**
- **РІЗЬБА**
- **ВИШИВКИ**

— ПОДАРУНКИ НА КОЖНУ НАГОДУ —

105 St. Mark's Place New York 9, N. Y.

UKRAINIAN RESTAURANT
WHERE ALL FRIENDS MEET

Домашня смачна і здорова кухня. — Всякі
напитки — вина — лікери — пиво (амери-
канські і імпортовані)

Свіжі українські вареники.

Солідна і швидка обслуга.

Властителі:

С. БАРДИГУЛА і М. СИТНИЦЬКИЙ
Tel.: GR 7-9474.

Вітаємо

Братство „БРОДИ-ЛЕВ”, Інк. й бажаємо
успіху в його дуже корисній праці

Голлівуд - Квітарня

Квіти на всякі нагоди

HOLLYWOOD FLORISTS

Flowers For Any Occasion

Tel.: GRamercy 5-7844.

127 E. 7th Street New York 9, N. Y.
Bet. Ave. "A" & 1st Ave.

Найкращий вибір з найкращого сучасної української та чужої преси!

УКРАЇНСЬКИЙ ОГЛЯД

210 Fifth Avenue
Suite 1102
New York 10, N. Y.

UKRAINIAN DIGEST

\$3.90

НА РІК

ЧИТАЮЧИ „УКРАЇНСЬКИЙ ОГЛЯД” МАТИМЕТЕ ОБРАЗ НАЙБАЖАНІШИХ І НАЙЦІКАВИШИХ ДЛЯ УКРАЇНСЬКОГО ЧИТАЧА ПОДІЙ І ДОВІДАСТЕСЬ, ЯК СТАВЛЯТЬСЯ ДО НИХ РІЗНІ НАШІ ГРУПИ.

„УКРАЇНСЬКИЙ ОГЛЯД” — ОДИНОКИЙ ЦЬОГО РОДУ УКРАЇНСЬКИЙ ІЛЮСТРОВАННИЙ ЖУРНАЛ-МАГАЗИН У СВІТІ.

„УКРАЇНСЬКИЙ ОГЛЯД” ЦЕ НЕ КОНКУРЕНЦІЯ, АЛЕ ДОПОВНЕННЯ ВАШИХ ЩОДЕННИКІВ, ТИЖНЕВИКІВ, МІСЯЧНИКІВ.

ЗМІСТ:

- статті, уривки, скорочення, згущені передачі статей української преси різних напрямків у Вільному Світі;
- уривки, скорочення, згущені передачі статей преси поневоленої України;
- уривки найкращих творів сучасної української літератури;
- огляди, уривки статей світової преси, які мають відношення до українського питання;
- інформації про найцікавіші досяги людського духа (наука, медицина, техніка, мистецтво і т. д.) на основі світової преси.

ТОЖ НЕ ВІДКЛАДАЙТЕ, А ВИПОВНІТЬ ЗАМОВЛЕННЯ І ПЕРЕШЛИТЬ З ГРІШМИ НА НАШУ АДРЕСУ.

UKRAINIAN DIGEST

210 FIFTH AVE.

SUITE 1102

NEW YORK 10, N.Y.

\$ 3.90 a year

Check enclosed ☐

Please bill me ☐

Money Order ☐

Cash ☐

Name

Address

City Zone State

**З ПРИВОДУ 15-ОЇ РІЧНИЦІ ВЕЛИКИХ ЛИПНЕВИХ
БОЇВ ПІД БРОДАМИ**

Учасники тих боїв і Б-во „Броди-Лев” в Нью Йорку

запрошують все Українське Громадянство Нью Йорку, Метрополії
та дооколичних міст до участі у:

ВЕЛИЧАВІЙ АКАДЕМІЇ

В ЧЕСТЬ ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ ПІД БРОДАМИ,

що відбудеться

В НЕДІЛЮ, 19. ЛИПНЯ 1959 р. о год. 1-ій в полудне

В ЗАЛІ НОВОЇ ШКОЛИ СВ. ЮРА ПРИ 6-ІЙ ВУЛ. В НЬЮ ЙОРКУ

Участь в Академії беруть: Церковний Хор „Дзвони” ім. Митрополита
Андрея Шептицького під дир. п. Богдана Крушельницького в Нью Йорку,
та визначні музики, співаки й декламатори, а святочну промову виголосить
п. Богдан Левицький.

Академію попередить

ТОРЖЕСТВЕННА СЛУЖБА БОЖА

В НАМІРЕННІ ПОЛЯГЛИХ ГЕРОЇВ

що відбудеться в Церкві св. Юра при 22 Е 7-ма вул. (між 2—3 Еве.)
о годині 12-ій вполудне.

До ласкавої участі запрошує:

УПРАВА БРАТСТВА

"Brody-Lew" Inc., Brotherhood

CENTRAL BOARD IN NEW YORK

c/o Ukrainian National Home, 140-142 Second Avenue, N. Y. C.

БРАТСТВО ДОПОМОГИ УКРАЇНСЬКИМ ВОЄННИМ ІНВАЛІДАМ,
ВДОВАМ І СИРОТАМ ТА „ОХОРОНИ ВОЄННИХ МОГИЛ”.

М О Я П О Ж Е Р Т В А

З НАГОДИ ЗЕЛЕНИХ СВЯТ Р. Б. 1959

на:

1) Українських Воєнних Інвалідів	\$
2) „Охорону Воєнних Могил”	\$
3) Вдів і Сиріт	\$
4) За одержаний журнал	\$
5) Членський внесок	\$
Разом	\$

.....
(Ім'я та Прізвище жертводавця)

.....
(Докладна адреса)

.....
(Місцевість)

.....
(Стейт)

З а у в а г а: Усі пожертви будуть проголошені в нашому
наступному журналі.

У п р а в а.

"Brody-Lew" Inc., Brotherhood
of Relief for Ukrainian
War-Invalids, Widows, Orphans
and Care of War Graves.

The motto of the
"Brody-Lew" is:
"The wounded shall
never be forgotten!"

State of New York

Department of State
Albany

IT IS HEREBY CERTIFIED THAT THE
CERTIFICATE OF INCORPORATION
of

Brody Lew, Inc.

was filed in this Department on the twenty sixth day of May, 1933.

Witness my hand and the official seal of the Department of State
at the City of Albany this 24th day of May, 1933.

Thomas A. Carr
Secretary of State